

List **Jakuba**

10 studiów biblijnych

- Próby
- Pokusa
- Boże Słowo
- Faworyzowanie
- Żywa wiara
- Język
- Konflikty
- Plany na przyszłość
- Powtórne przyjście Chrystusa
- Modlitwa

Materiały na spotkania młodzieżowe

Copyright © 2004 Child Evangelism Fellowship® of Europe.
Copyright dla polskiego wydania © 2005 Wydawnictwo CEF Press.
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. (Wykorzystano za zgodą)
Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

CEF Press

List Jakuba

Tytuł oryginału: James

Autor: Philippe Mayhew
Layout: Brent Hautle
Ilustracje: Peter Daskalov

Przekład: Agnieszka Bassara
Korekta: Mirosława Wójcik
Redakcja: Czesław Bassara
Skład komputerowy: Grażyna Kołbasa
Druk: Wydawnictwo ARKA, Cieszyn
www.arkadruk.pl

Copyright © 2004
European Child Evangelism Fellowship

All rights reserved

Copyright © 2005
Agencja Wydawniczo-Handlowa
CEF Press

Wszelkie prawa zastrzeżone

 Agencja Wydawniczo-Handlowa
CEF Press
ul. Męczenników Oświęcimskich 16
43-200 Pszczyna
tel. (032) 210-52-15
e-mail: cefpress@kwch.gf.pl
konrad@cef.gf.pl
www.cefpress.gf.pl

ISBN 83-88905-49-X

Spis treści

1. Próby	5
2. Pokusa	11
3. Boże Słowo	17
4. Faworyzowanie	23
5. Żywa wiara	29
6. Język	35
7. Konflikty	41
8. Plany na przyszłość	47
9. Powtórne przyjście Chrystusa	53
10. Modlitwa	59

Wprowadzenie

Studiowanie księgi biblijnej werseł po wersecie razem z grupą nastolatków to prawdziwe wyzwanie. Jednak z pomocą tego podręcznika możesz się go śmiało podjąć. Podręcznik zawiera 10 rozważań biblijnych opartych na Liście Jakuba. Choć rozważania są gotowe „do natychmiastowego użycia”, potrzebny jest czas na przygotowanie się do spotkań, a tego nie można lekceważyć. Powinieneś przestudiować ten List samodzielnie, zanim zaczniesz pracę z grupą nastolatków. Tekst Listu Jakuba 1,25 zachęca nas, abyśmy otwierali Słowo Boże, trwali w nim i zgodnie z nim postępowali (byli wykonawcami Słowa).

Cele: Podręcznik ten ma na celu pomóc wierzącym nastolatkom wzrastać w wierze. Każde studium ma osiągnąć trzy cele, które są skoncentrowane na: wiedzy, uczuciach i działaniach. Twoim zadaniem jako lidera jest nie tylko przekazanie wiedzy doktrynalnej. Polegając na pracy Ducha Świętego, postaraj się zmobilizować młodzież i zachęcić ją do wprowadzania Słowa Bożego w czyn. Podręcznik może być też wykorzystany w pracy ze starszymi nastolatkami, które jeszcze nie zaufały Panu Jezusowi. Daje możliwość podzielenia się z nimi Ewangelią.

Pytania: Pytania pomagają ukierunkować młodzież w trakcie studiowania tekstu. Zastosowano trzy rodzaje pytań, które dotyczą: obserwacji, zrozumienia i zastosowania. Dzięki temu uczestnicy grupy rozpoczną od tego, o czym mówi dany fragment, następnie przemyślą, co on oznacza i na koniec zastosują tę wiedzę praktycznie. Poznają kolejne kroki w interpretowaniu fragmentu biblijnego. Pomoże im to podczas osobistego „cichego czasu”.

Wstępy i zakończenia: Podręcznik zawiera propozycje, mające za zadanie skupienie uwagi nastolatków na początku studium oraz przygotowujące ich do lektury Listu Jakuba. Pod koniec spotkania postaraj się zachęcić młodzież do wprowadzenia w czyn nauczania, które poznali.

Przykłady: Kilka przykładów przedstawionych w podręczniku zostało zaczerpniętych z rozważań wydanych pod tytułem *Nasz chleb codzienny* (RBC Ministries, Grand Rapids, MI, USA). Niektóre z nich mogą nie odpowiadać potrzebom twojej grupy, wtedy znajdź i przedstaw inne. Nastolatki zazwyczaj cenią sobie, kiedy prowadzący dzieli się z nimi osobistymi doświadczeniami.

Metody: Zapropnowaliśmy wiele różnych metod, aby zachęcić młodzież do czynnego udziału: scenka, analiza przypadku, ilustracje, dokończenie listu, krzyżówka... jeżeli uznasz, że zastosowanie tych metod zbyt długo wydłuży czas studium, podziel je na dwie części.

Arkusze ćwiczeń: Możesz kopiować arkusze ćwiczeń i rozdać je uczestnikom na początku każdego spotkania. Pamiętaj, aby zapewnić też coś do pisania oraz podkładkę. Aby ułatwić samo studium, fragmenty Listu Jakuba są zapisane w arkuszu ćwiczeń. Uczestnicy będą potrzebować także Biblii, aby przeczytać dodatkowe teksty.

16 lat +: Choć studium zostało przygotowane z myślą o młodzieży w wieku gimnazjalnym, podręcznik zawiera kilka wskazówek na temat tego, jak dostosować nauczanie dla grupy starszych nastolatków. Do napisania tego podręcznika została wykorzystana książka autorstwa Douglasa J. Moo pod tytułem *List Jakuba* (Inter-Varsity Press, 1985). Może ona stanowić użyteczne narzędzie do dodatkowych rozważań i pomóc lepiej zaspokoić potrzeby grupy.

Próby

List Jakuba 1,2-12

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- zrozumieją, że doświadczenia są nieuniknione w życiu chrześcijanina i że mogą być pożyteczne dla duchowego wzrostu.
 - uświadomią sobie, że doświadczając trudności mogą liczyć na pomoc Boga i że pewnego dnia otrzymają koronę życia.
 - poproszą Boga, aby pomógł im wytrwać w trudnych chwilach.

Niezbawione osoby zostaną zachęczone do przemyślenia słów, że wieniec życia jest przeznaczony dla tych, którzy kochają Boga (werset 12).

Wstęp: Po meczu

Paweł miał 14 lat, kiedy wyjechał do Poznania, żeby uczestniczyć w rozgrywkach piłkarskich. Bardzo się cieszył, że będzie grać z kolegami z drużyny, ale kiedy nadszedł wieczór, postanowił zostać sam w pokoju, koledzy bowiem wybrali się na miasto, aby kupić alkohol i wypić go. Paweł szybko stał się obiektem żartów i presji z ich strony, jednak nie uległ i wytrwał w tej próbie. Później stwierdził, że to doświadczenie bardzo pomogło mu w liczeniu na Bożą pomoc w każdych okolicznościach.

Być może przypomina ci to sytuację, którą niedawno sam przeżyłeś. Dzisiaj porozmawiamy o doświadczeniach w życiu chrześcijanina. Są one trudne, ale mogą być pożyteczne, tak jak w przypadku Pawła. Jakub porusza ten temat w pierwszej części listu. (Rozdaj każdemu arkusze ćwiczeń).

Fragment biblijny: List Jakuba 1,2-6.12

- 2 Poczytajcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie,
- 3 Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,
- 4 Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.
- 5 A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana.
- 6 Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania;
- 12 Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.

Realność trudności

1 – Jakub pisze o próbach różnego rodzaju (werset 2). Czy wiesz, na jaki rodzaj prób byli wystawieni wierzący z tamtych czasów?

Byli okrutnie prześladowani przez Rzymian i Żydów, którzy chcieli przeszkodzić rozprzestrzenianiu się chrześcijaństwa. Ale chrześcijanie doświadczali też wielu innych problemów, o których Jakub wspomina w dalszej części listu: choroby, problemy finansowe, konflikty międzyludzkie...

2 – Tekst nie mówi: „jeżeli przechodzicie”, ale „gdy przechodzicie” rozmaite próby. Jakie wnioski można z tego wyciągnąć?

Jakub wskazuje w ten sposób, że próby są nieuniknione. Chrześcijanin nie może oczekiwać, że zdoła ich uniknąć. Trudności stanowią część życia chrześcijańskiego. Możemy zapisać te dwa pierwsze stwierdzenia w arkuszu ćwiczeń: *doświadczenia są liczne i nieuniknione*.

16 lat +

Jeżeli nauczysz starszą młodzież, możesz przytoczyć kolejne teksty.

- Psalm 34,20* – Sprawiedliwy musi przejść przez wiele cierpień.
2 Koryntian 4,8-9 – Jesteśmy doświadczani przez wszelkiego rodzaju trudności.
1 Piotra 4,12 – Zostaliście wrzuceni w ogień próby. Nie bądźcie tym zaskoczeni.

Metoda: Zinterpretuj rysunki

Przyjrzyjcie się przez kilka chwil rysunkom, które są w arkuszu ćwiczeń. Potem powiedzcie, jakie trudności są na nich przedstawione. (Niech kilka osób podzieli się swoją interpretacją. Na pierwszym chłopak czuje presję ze strony złego towarzystwa. Na drugim ma złą relację z rodzicem albo nauczycielem, być może z powodu niskich ocen w szkole).

Właściwa postawa w trudnościach

3 – Co powinniśmy robić, kiedy przechodzimy przez próbę (werset 2)?

Uważać to za radość (arkusz ćwiczeń). To polecenie trudno jest zaakceptować. Wydaje się niemożliwe i pozbawione sensu. Dlatego powinniśmy dobrze zrozumieć, czego Jakub naucza.

- Nie mówi, że powinieneś być szczęśliwy z tego powodu, że cierpisz; trudności są bolesne i same w sobie nie są powodem do radości.
- Nie mówi także, że powinieneś udawać, że wszystko się dobrze układa; sztucznie się uśmiechać, gdy wewnątrz cierpisz.

Jakub mówi, że pomimo trosk i smutku, możesz znaleźć w próbie coś pocieszającego. Możesz być naprawdę szczęśliwy, kiedy odkryjesz możliwe korzyści płynące z próby.

Korzyści wynikające z trudności

4 – Co niesie z sobą doświadczenie (werset 3)?

Skutkiem doświadczenia w życiu chrześcijanina jest *cierpliwość* (arkusz ćwiczeń), czyli wytrwałość, zdolność przetrzymania. Twoja ufność pokładana w Bogu zostaje poruszona przez trudności, abyś jeszcze bardziej ją wzmocnił. W efekcie silniej przywiązujesz się do Boga. (Możesz przypomnieć przykład Pawła podany we wprowadzeniu).

Ilustracja: Testowanie drukarek

Drukarki produkowane przez pewną firmę z Kolorado są poddawane ciężkim próbom. Najpierw są zamrażane, później podgrzewane do 54 stopni, na koniec poddawane silnym wstrząsom przez 15 minut. Dlaczego w taki sposób są testowane? Drukarki te są wysyłane do oddziałów armii amerykańskiej i mają niezawodnie działać na polu walki w ekstremalnych warunkach.

Podstawową sprawą jest bycie przygotowanym. Dzięki doświadczeniu wzmacniasz się duchowo, stajesz się bardziej wytrwały i zdolny do przeciwstawienia się trudnościom, a także mocniej przywiązany do Pana.

16 lat +

Możesz wykorzystać dwa teksty, które opisują ten proces: Rzym. 5,3-4 i 1 Piotra 1,6-7.

5 – Jaki jest rezultat końcowy (werset 4)?

Wierzący staje się doskonały i wypróbowany. Rezultatem jest *dojrzałość* albo doskonałość – tłumacze stosują te dwa określenia (arkusz ćwiczeń). Chodzi o dojrzałość albo doskonałość duchową. Trudności są narzędziem do wykonania gruntownej pracy, jaka się dokonuje w życiu chrześcijanina. Zmieniają krok po kroku, dzięki czemu człowiek staje się coraz bardziej podobny do Pana Jezusa. W rzeczywistości doskonałość można osiągnąć dopiero w niebie, ale Bóg pracuje nad nią już dzisiaj.

Metoda: Osobiste świadectwo

Na tym etapie możesz podzielić się swoim świadectwem i opowiedzieć, w jaki sposób próby wzmocniły twój duchowy stan.

6 – Co należy robić, kiedy pojawiają się trudności (wersety 5 – 7)?

Powinniśmy *prosić Boga o mądrość* (arkusz ćwiczeń). Mądrość pomoże nam spojrzeć na trudności z nowej perspektywy i zachować radość i wdzięczność. Jeśli prosisz o mądrość z wiarą, ufając, że Bóg może i chce ci jej udzielić, On to uczyni. Jest dobry i hojny. Odtąd nie będziesz już patrzył na doświadczenia tak jak do tej pory.

Ilustracja: Co by powiedział latawiec

Gdyby latawiec potrafił mówić, być może powiedziałby: „Popatrzcie, jak wysoko latam i to pomimo sznurka, który mnie przytrzymuje. Bez niego zniknąłbym w niebie!”. W rzeczywistości jednak, co by się stało z latawcem, gdyby zerwał się ze sznurka? Poszybowałby przez kilka chwil, a później spadł w dół i zakończył chaotyczny lot w gałęziach drzewa. Co wtedy by powiedział? „No cóż... To, o czym myślałem, że ściąga mnie w dół, w rzeczywistości utrzymywało mnie w górze”. Z pewnością ty także czasami odnosiłeś wrażenie, że doświadczenia ściągają cię w dół, ale gdyby Bóg je usunął, czy twoja więź z Nim nie zakończyłaby się podobnym upadkiem, jak lot latawca? Zapamiętaj z tej lekcji to: doświadczenia są po to, aby pomagać nam wznosić się coraz wyżej... bliżej Pana Boga.

Dzisiaj wieczorem poświęć czas, aby pomyśleć o różnych trudnościach, którym musisz stawić czoło. Powiedz o nich Bogu. Wyraź swoją gotowość wznoszenia poprzez doświadczenia. Pamiętaj przy tym o radości i wdzięczności.

(Uwaga dla nauczyciela: Pomiń wersety 9 -11, w których Jakub porusza specyficzne trudności. W zamian włącz werseł 12. W języku greckim rdzeń tego słowa odnosi się do próby i pokus. W wersecie 12 te dwa znaczenia się pokrywają. To dobry wniosek, jaki wypływa z poznanego tekstu).

Nagroda po przejściu próby

7 – Jeżeli wytrwasz w próbie, co za to otrzymasz (werset 12)?

Wieniec (arkusz ćwiczeń). Oto jeszcze jeden powód do radości w chwilach trudności!

8 – Co ta nagroda symbolizuje?

W czasie gdy Jakub pisał ten list, wienice (korony) były bardziej powszechne niż dzisiaj:

- Wieniec ze szlachetnego metalu był noszony przez króla albo innych przedstawicieli władzy; był oznaką *chwały* (arkusz ćwiczeń).
- Wieniec z kwiatów był noszony podczas świąt i wyrażał *szczęście* (arkusz ćwiczeń).
- Wieniec z liści laurowych otrzymywali sportowcy podczas igrzysk i oznaczał *zwycięstwo* (arkusz ćwiczeń).

Jakub mówi o wieniec życia (arkusz ćwiczeń). W niebie chrześcijanie doświadczą w pełni radości, płynącej z życia z Bogiem. Będą przebywali w Bożej chwale, będą doświadczać pełnego szczęścia i świętować Jego zwycięstwo.

9 – Dla kogo wieniec jest przeznaczony?

Dla tych, którzy kochają Boga (arkusz ćwiczeń). Kochać Boga to znaczy przyznać Mu pierwsze miejsce w swoim życiu. Czy ty także kochasz Boga? Czy przyznałeś Mu należne miejsce? Jeśli nie, to nie wykorzystujesz tych możliwości, o których mówiliśmy. Trudności jeszcze nie są dla ciebie okazją do tego, aby wznosić się w wierze. Nie cieszysz się jeszcze życiem z Bogiem; przeciwnie – jesteś nadal martwy duchowo z powodu swoich grzechów. Nie zwlekaj więc i poproś Boga, aby przebaczył ci twoje winy i dał udział w błogosławieństwach, jakie wynikają z dzieła dokonanego przez Chrystusa na krzyżu. Pozwól Bogu rozpocząć swoje dzieło w tobie i przygotować cię, abyś pewnego dnia żył w Jego chwale.

Zakończenie

Czy potrafisz podsumować to, czego Jakub dzisiaj nas nauczył? Spróbujmy wspólnie uzupełnić trzy zdania z końca arkusza ćwiczeń.

„Kiedy przechodzę trudności, *powiniennem uważać się za szczęśliwego*, ponieważ one pozwalają mi *wzrastać na podobieństwo Chrystusa*. Mogę prosić Boga o *mądrość* i oczekiwać, że otrzymam *wieniec życia*, który Bóg obiecał *tym wszystkim, którzy Go kochają*”.

Dodatek: Reportaż

Nastolatki mogą się zabawić w reporterów. Mogą odwiedzić kilku dojrzałych chrześcijan i z pomocą kamery wideo albo magnetofonu przeprowadzić wywiad, zadając następujące pytania:

- Czy przeszedłeś jakieś poważne doświadczenia w swoim życiu?
- Czy możesz opowiedzieć o którymś z nich?
- Jak stawiałeś im czoło?
- Jak radzisz nam postępować w takich sytuacjach?
- Czy te trudności pozwoliły ci wzmocnić się duchowo?
- W jakiej dziedzinie i w jaki sposób?

Próby

List Jakuba 1,2-6.12

- 2. Poczytujcie to sobie za najwyższą radość, bracia moi, gdy rozmaite próby przechodzicie,
- 3. Wiedząc, że doświadczenie wiary waszej sprawia wytrwałość,
- 4. Wytrwałość zaś niech prowadzi do dzieła doskonałego, abyście byli doskonali i nienaganni, nie mający żadnych braków.
- 5. A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana.
- 6. Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania;
- 12. Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.

Realność trudności

Werset 2a

Doświadczenia są

oraz

Właściwa postawa w trudnościach

Werset 2b

Powinniśmy

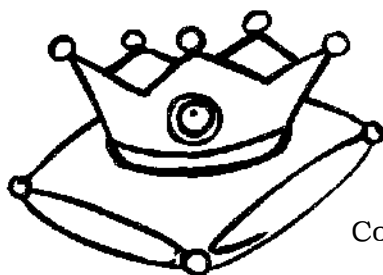
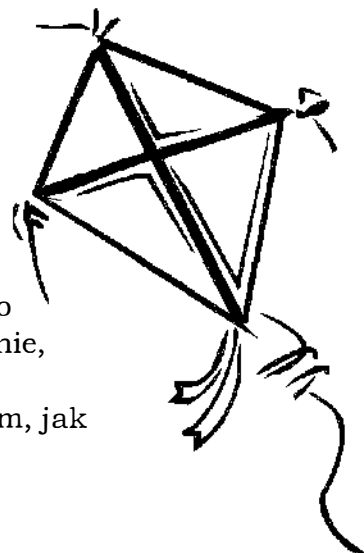
Korzyści wynikające z trudności

Przynoszą _____ (werset 3) _____ (werset 4)

Co według wersetów 5-7 powinieneś zrobić, kiedy napotykasz trudności?

Gdyby latawiec potrafił mówić, być może powiedziałby: „Popatrzcie, jak wysoko latam i to pomimo sznurka, który mnie przytrzymuje. Bez niego zniknąłbym w niebie!”.

W rzeczywistości jednak, co by się stało z latawcem, gdyby zerwał się ze sznurka? Poszybowałby przez kilka chwil, a później spadł w dół i zakończył chaotyczny lot w gałęziach drzewa. Co wtedy by powiedział? „No cóż... To, o czym myślałem, że ściąga mnie w dół, w rzeczywistości utrzymywało mnie w górze”. Z pewnością ty także czasami odnosiłeś wrażenie, że doświadczenia ściągają cię w dół, ale gdyby Bóg je usunął, czy twoja więź z Nim nie zakończyłaby się podobnym upadkiem, jak lot latawca?

Nagroda po przejściu próby

Jeżeli wytrwasz w próbie, co za to otrzymasz (werset 12)?

Co ta nagroda symbolizuje? _____

Dla kogo jest przeznaczona? _____

Czy potrafisz podsumować to, czego Jakub dzisiaj nas nauczył?

Kiedy przechodzę przez trudności, powinienem _____

Ponieważ one pozwalają mi _____

Mogę prosić Boga _____

i oczekiwać, że otrzymam _____

który Bóg obiecał _____

Pokusa

List Jakuba 1,13-15

Cele

Wierzące nastolatki:

zrozumieją, czym jest pokusa, i jak na nich oddziałuje.

uświadomią sobie, że jeśli ulegną pokusie, grzech poważnie nadszarpnie ich więź z Bogiem.

będą liczyć na pomoc Boga, żeby oprzeć się pokusom, które mogą się pojawić w ciągu tygodnia.

Niezbawione osoby zostaną zachęczone, aby zaufać Bogu dzięki studium wersetu 15 na temat konsekwencji grzechu.

Wstęp: Alarm przeciwpożarowy

Dwie młode kobiety straciły życie w pożarze, który pochłonął ich mieszkanie. Stało się to pomimo tego, iż dom, w którym mieszkały, był wyposażony w czujnik dymu, który miał je ostrzec. Dlaczego nie zadziałał? Śledztwo wykazało, że poprzedniego dnia kobiety urządziły u siebie zabawę. Obawiając się, że dym ze świec spowoduje alarm, wyłączyły czujnik.

To wydarzenie przypomina nam, że powinniśmy być czujni. Dotyczy to także naszego życia z Bogiem. We fragmencie, który dzisiaj będziemy studiować, Jakub mówi o pokusach. Są one jak ogień, który może się pojawić, kiedy nikt się go nie spodziewa. Powinieneś być ciągle czujny. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Fragment biblijny: List Jakuba 1,13-15

13 Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy do zła ani sam nikogo nie kusí.

14 Lecz każdy bywa kuszony przez własne pożądliwości, które go pociągają i nęca;

15 Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć.

Definicja pokusy 1 – Co to jest pokusa?

Ktoś zdefiniował pokusę jako „zaproszenie do grzechu” (arkusz ćwiczeń). Jesteś kuszony, kiedy jesteś nakłaniany do postąpienia źle. Oto przykład: po wyjściu ze szkoły znajdujesz na ulicy portfel. Jest tam adres właściciela, a także pieniądze i karty telefoniczne. Odczuwasz pokusę, aby zatrzymać go dla siebie. Bóg wyposażył nas w sumienie. Kiedy pojawia się pokusa, głos sumienia ostrzega nas.

2 – Dlaczego pokusa sama w sobie nie jest zła?

Ponieważ pokusa pojawia się przed grzechem – grzeszymy tylko wtedy, kiedy jej ulegamy. Jezus był kuszony, ale nie popełnił grzechu. Znaleźć portfel i sprawdzić, co jest w środku, to nie grzech. Kiedy jednak rozważam pomysł zatrzymania jego zawartości, grzeszę w myśli. Jeśli potem zatrzymam go dla siebie, popełniam kradzież.

Metoda:

Oto trzy sytuacje, w których często nastolatki są kuszone. Po przeczytaniu pomyśl o czwartej i zapisz ją w arkuszu ćwiczeń.

A. Podczas klasówki z historii Daniel ma pustkę w głowie. Nie może sobie przypomnieć kilku ważnych dat. Jego zeszyt jest w plecaku, w zasięgu ręki. Gdyby tylko mógł rzucić okiem na notatki!

B. Iza odwiedziła swojego chłopaka i oglądała z nim film na wideo w sypialni jego rodziców. Rodzice Patryka wyszli do znajomych. Kiedy film się skończył, Iza powiedziała, że ma ochotę się czule przytulać.

C. Koledzy Jacka piją alkohol. Po meczu piłki nożnej poszli na piwo. Jacek wie, że powinien być czujny i nie dać się wciągnąć w picie, ponieważ jego ojciec jest alkoholikiem. Ale puszkę z piwem podaje mu jego najlepszy przyjaciel. Jacek mówi sobie, że powinien trzymać się z dala od wszelkich zagrożeń.

Źródło pokusy

3 – Niektórzy zarzucają Bogu, że to On dopuszcza sytuacje, które stwarzają pokusy. Co Jakub odpowiada na to (werset 13)?

Bóg nie może być kuszony ani nie może nikogo kusić (arkusz ćwiczeń). Takie postępowanie byłoby sprzeczne z Jego naturą: On jest święty, oddzielony od zła. Jest światłem, nie może być w Nim żadnej ciemności. Dlatego niemożliwe jest, aby Bóg ulegał złu albo zachęcał innych do popełniania go.

4 – Biblia mówi o „kusiciele”. Kim on jest i co robi (2 Tym. 2,26)?

(Jakub nie ignoruje największego kusiciela i mówi o nim – zob. 4,7. Na początku jednak podkreśla odpowiedzialność człowieka).

Diabeł zastawia na nas pułapki (arkusz ćwiczeń). W otoczeniu Tymoteusza znajdowali się ludzie, którzy sprzeciwiali się Bogu, będąc sługami przeciwnika i wykonując jego wolę. Ale Paweł przypomina w tym wersecie, że Bóg ma moc wyrwać każdego z sidła szatana. Możemy oczekiwać Bożej pomocy i powinniśmy prosić o nią.

16 lat +

Ze starszą grupą można przestudiować inne fragmenty, w których występuje słowo „kusiciele”:

2 Kor. 11,3; 2 Kor. 11,14.

Mat. 4,3 i 1 Tes. 3,5.

5 – Jakub stwierdza, że przede wszystkim to my jesteśmy odpowiedzialni. Co takiego w nas wywołuje pokusy?

Złe pożądliwości, które są w nas (arkusz ćwiczeń).

Zarówno w moim jak i w twoim sercu czają się niepohamowane pragnienia (Mar. 7,15.20-23). Jeśli mamy chęć oceniać kogoś, powinniśmy zacząć od samych siebie. Szatan zastawia na nas sidła, a my wpadamy w nie z powodu naszych złych pragnień. Jeśli jestem kuszony, aby ukraść portfel, to czy nie dzieje się tak z powodu mojej miłości do pieniędzy i chęci posiadania? Jeśli Daniel jest kuszony, aby oszukiwać podczas egzaminu, czy nie dzieje się tak dlatego, że bardziej zależy mu na sukcesie niż uczciwości? Jeśli Iza pragnie bliskiego kontaktu fizycznego ze swoim chłopakiem, czy nie dzieje się tak dlatego, że kieruje nią pożądanie fizyczne? Jeśli Jacek jest kuszony, aby pić alkohol, czy nie dzieje się tak dlatego, że bardziej mu zależy na popularności niż na stanie zdrowia? Pokusa jest następstwem złych pragnień. Twierdza zostanie szybko zdobyta, ponieważ zdraycy znajdują się wewnątrz!

6 – Jakich czasowników używa Jakub, aby opisać to, co wzbudza nasze złe pragnienia (werset 14)?

One nas pociągają i nęcą (arkusz ćwiczeń). W oryginalnym języku Nowego Testamentu (w języku greckim) drugi czasownik pochodzi od słowa „łowić”.

Ilustracja: Przepyszna dżdżownica

Robak łatwo może wywabić rybę z kryjówki. Kierowana apetytem ryba nie zauważa ani haczyka, ani cienia rybaka na powierzchni wody. Przynęce nie może się oprzeć, ale konsekwencje będą dla ryby natychmiastowe i fatalne. Oto obraz wykorzystany przez Jakuba, aby pokazać siłę, z jaką możemy zostać pociągani do zła. Jeśli się tej potężnej, niszczącej sile nie oprzemy, ryzykujemy złapanie nas na haczyk.

Podsumujmy: Pokusa jest zaproszeniem lub zachętą do grzechu. Nie pochodzi od Boga. Szatan ją podsyca, ale to nasze złe pragnienia kierują nas do grzechu.

Rezultaty pokusy

7 – Jeśli ktoś pozwala, aby grzech kierował nim i to aż do skutku, jaki będzie tego rezultat (werset 15)?

Śmierć, to znaczy wieczne oddzielenie od Boga (arkusz ćwiczeń).
(Teksty uzupełniające: Ezech. 18,4 i Rzym. 6,23).

Oto wyraźne ostrzeżenie. Najpierw dla tych, którzy żyją bez Boga. Przypomnijmy: Bóg jest święty i nie może tolerować grzechu. W efekcie, za każdym razem, gdy człowiek mówi „Tak” pokusie, mówi „Nie” Bogu, wciąż oddala się od Niego i robi krok w kierunku śmierci. Człowiek nie ma w sobie niezbędnej siły, aby oprzeć się kuszeniu i dać odpór grzechowi. Musi zatem powierzyć siebie Bogu. Bóg z miłości do nas posłał Swojego Syna. I chociaż był On kuszony na wszelkie sposoby, nigdy nie zgrzeszył. Ponadto zapłacił na krzyżu za wszystkie nasze przewinienia. Ten, kto pokłada ufność w Bogu i odda Mu swoje życie, otrzymuje przebaczenie. Co więcej, Bóg udziela mu siły do wyzwolenia, Jego Duch zamieszkuje w wierzącym i daje mu siły do życia dla Boga. Czy prosisz Boga, żeby uczynił to dla ciebie?

8 – Pomimo swej walki z pokusą i grzechem chrześcijanin czasami im ulega. Jaki ma to wpływ na jego więź z Bogiem?

Jeśli upadniesz, twoje nieposłuszeństwo będzie jak mur między tobą a niebiańskim Ojcem. Twoja lektura Biblii i życie modlitewne ucierpią na tym. Być może już poznałeś to smutne doświadczenie. Być może zauważyłeś również, że jeden grzech często pociąga za sobą inne. Nieposłuszeństwo może stać się nawykiem, a konsekwencje tego są niszczące. Radość ustępuje miejsca poczuciu winy i niepokoju (arkusz ćwiczeń).

Ilustracja: Zachmurzone niebo

Lubimy oglądać promienie słońca. Dają ciepło, a przyroda wygląda wówczas pięknie. Wystarczy jednak jedna chmura, aby zasłonić słońce. Jeśli nasze „niebo” (czyli życie) się zachmurzy, tracimy kontakt z Bogiem.

9 – Jak odbudować więź z Bogiem (1 Jana 1,9)?

Jeśli uległeś pokusie, bądź szczery i *wyznaj Bogu swój grzech*. Zgodnie z Jego obietnicą, twój Ojciec wybaczy ci i oczyści cię z winy. Będziesz też mógł liczyć na to, że otrzymasz od Niego siłę, aby przeciwstawić się kolejnym pokusom.

Metoda: Grupy dyskusyjne

(Podziel nastolatki na grupy po 3–4 osoby. Będą poznawać osoby opisane w Biblii, które musiały stawić czoło pokusie. Jedne się jej oparły, inne – uległy. Młodzież będzie mogła wyciągnąć z tego praktyczną naukę).

Fragment Biblii	Osoby	Praktyczne rady, jak oprzeć się pokusie
1 Mojż. 13,10-13	Lot	Wybieraj starannie towarzystwo, w jakim przebywasz
1 Mojż. 39,11-12	Józef	Uciekaj przed silnymi pokusami
2 Sam. 11,1-4	Dawid	Wybieraj „bezpieczne” zajęcia
Mat. 4,1-11	Jezus	Nie rozstawaj się ze Słowem Bożym

Pomoc w chwili pokusy

10 – W 1 Kor. 10,13 są dwa stwierdzenia na temat Boga, które będą ogromną pomocą, kiedy będziesz wystawiony na pokusę. Zapisz je.

1. Nie pozwoli, abyśmy byli *kuszeni ponad nasze siły*.
2. Da sposób *wyjścia z pokusy*.

Kiedy będziesz kuszony, przypomnij sobie, że Bóg sprawuje władzę nad intensywnością pokus i przygotowuje wyjście z trudnej sytuacji. Dlatego cały czas licz na Niego. Dzięki temu zdołasz się wyrwać z sideł grzechu.

Zakończenie

Podsumujmy to, czego się nauczyliśmy:

1. **Definicja** – Pokusa jest zachętą do grzechu.
2. **Źródło** – Są to nasze złe pragnienia, które nas pociągają i zachęcają.
3. **Rezultat** – Jesteśmy przyciągani w kierunku grzechu i śmierci.
4. **Zachęta** – Bóg sprawuje władzę nadintensywnością pokus i przygotowuje drogę ucieczki.

W nadchodzących dniach czuwaj i licz na pomoc Boga!

Dodatek: Scenka

Nastolatkom szczególnie trudno jest się oprzeć pokusie, kiedy jej źródłem są koledzy. Możesz dać okazję przećwiczenia trudnej sytuacji. Scenariusz może być następujący:

„Czterej chłopcy znaleźli portfel. Trzech chce podzielić między siebie jego zawartość. Czwarty jest chrześcijaninem”. Być może trzeba będzie scenkę odegrać kilka razy, zanim nastoletni wierzący nauczą się reagować we właściwy sposób.

Jak pomóc przyjacielowi

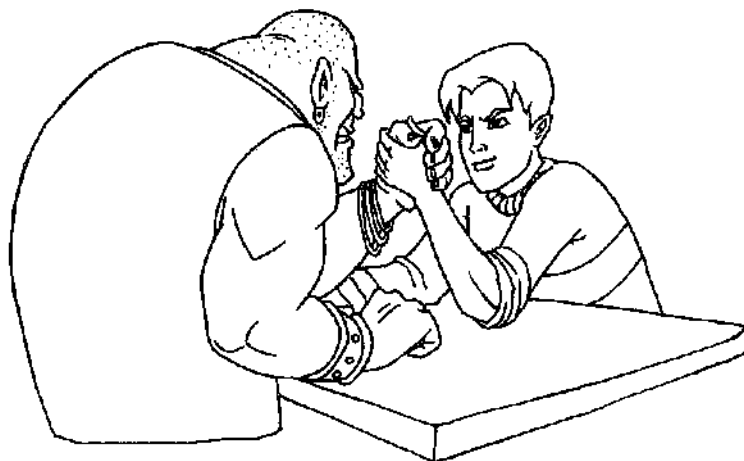
Możesz przybliżyć problem pokusy także w inny sposób. Zachęć grupę, aby się zastanowiła, w jaki sposób można pomóc komuś, aby nie uległ pokusie. W tym celu mogą pomyśleć o przyjacielu, który z obawy przed wyśmianiem zapalił papierosa, a teraz ma trudności z rzuceniem nałogu. Niech uczestnicy podadzą kilka praktycznych rad.

- Podadzą przykład, jak sami odmawiają sięgania po narkotyki.
- Ostrzegą kolegę przed skutkami zażywania narkotyków.
- Zaproszą go na spotkanie grupy młodzieżowej.

Pokusa

List Jakuba 1, 13-15

- **13.** Niechaj nikt, gdy wystawiony jest na pokusę, nie mówi: Przez Boga jestem kuszony; Bóg bowiem nie jest podatny na pokusy do złego ani sam nikogo nie kusi.
- **14.** Lecz każdy bywa kuszony przez własne pożądliwości, które go pociągają i nęca;
- **15.** Potem, gdy pożądliwość pocznie, rodzi grzech, a gdy grzech dojrzeje, rodzi śmierć.

Definicja pokusy

A. Podczas klasówki z historii Daniel ma pustkę w głowie. Nie może sobie przypomnieć kilku ważnych dat. Jego zeszyt jest w plecaku, w zasięgu ręki. Gdyby tylko mógł rzucić okiem na notatki!

B. Iza odwiedziła swojego chłopaka Patryka i oglądała z nim film na wideo w sypialni jego rodziców. Rodzice Patryka wyszli do znajomych. Kiedy film się skończył, Iza powiedziała, że ma ochotę się czule przytulić.

C. Koledzy Jacka piją alkohol. Po meczu piłki nożnej poszli na piwo. Jacek wie, że powinien być czujny i nie dać się wciągnąć w picie, ponieważ jego ojciec jest alkoholikiem. Ale puszkę z piwem podaje mu jego najlepszy przyjaciel. Jacek mówi sobie, że powinien trzymać się z dala od wszelkich zagrożeń.

Czy przychodzi ci na myśl inna sytuacja, w której jest się wystawionym na pokusy?

Źródło pokusy

Niektórzy zarzucają Bogu, że to On dopuszcza sytuacje, które stwarzają pokusy. Jak Jakub na to reaguje (werset 13)?

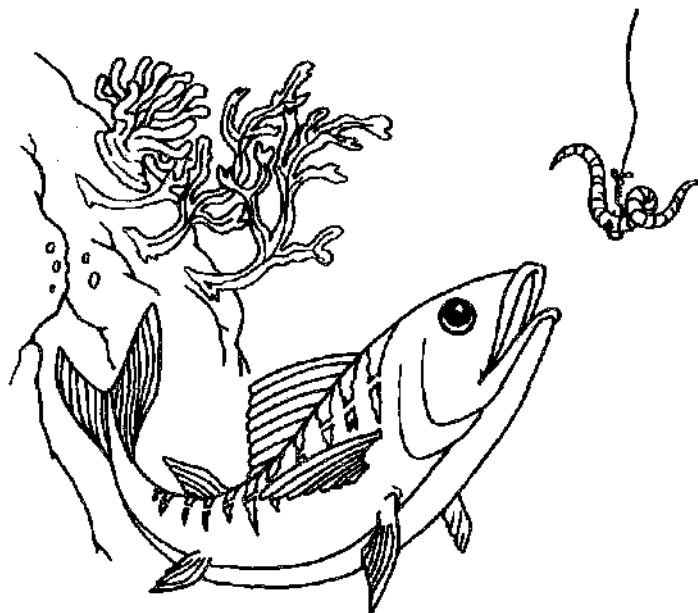
Bóg ani nie może _____

Biblia mówi o „kusiciele”. Kim on jest i co robi (2 Tym. 2,26)?

Jakub stwierdza, że przede wszystkim to my jesteśmy odpowiedzialni. Co takiego w nas wywołuje pokusy?

Jakich czasowników używa Jakub, aby opisać to, co wzbudza nasze złe pragnienia (werset 14)?

One nas _____ i _____

Rezultat pokusy

Jeśli ktoś pozwala, aby grzech kierował nim i to aż do skutku, jaki będzie tego rezultat (werset 15)?

Pomimo swej walki z pokusą i grzechem chrześcijanin czasami im ulega. Jaki ma to wpływ na jego więź z Bogiem?

Jak odbudować naszą więź z Bogiem (1 Jana 1,9)?

Fragment Biblii	Osoby	Praktyczne rady, jak oprzeć się pokuszeniu
1 Mojż. 13,10-13		
1 Mojż. 39,11-12		
2 Sam. 11,1-4		
Mat. 4,1-11		

Pomoc w chwili pokusy

W 1 Koryntian 10,13 są dwa stwierdzenia na temat Boga, które będą ogromną pomocą, kiedy będziesz wystawiony na pokusę. Zapisz je.

Nie pozwoli, abyśmy _____

Da sposób na _____

Boże Słowo

List Jakuba 1,22-25

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- zrozumieją, że Boże Słowo jest jak lustro, które ukazuje ich duchowy stan.
 - uświadomią sobie, że słuchanie lub czytanie Bożego Słowa nie wystarczy: trzeba je praktykować.
 - będą studiować każdego dnia wersety biblijne i wypełniać Boże polecenia.

Niezbawione osoby uświadomią sobie swój stan duchowy; poproszą Boga, aby je zbawił i przemienił ich życie.

Wstęp: Hej, to ja!

Wyobraź sobie, że przeglądasz gazetę i nagle ze zdziwieniem widzisz artykuł o sobie. Cała strona poświęcona tobie. Zamieszczono nawet twoje zdjęcie z grupą znajomych. Od tego momentu ta gazeta stała się dla ciebie bardzo ważna. Czytasz ją stale, ponieważ napisano w niej o tobie!

Także Biblia mówi wiele na twój temat. Oczywiście, nie znajdziesz w niej swojego imienia ani zdjęcia. Lecz kiedy czytasz Biblię lub słuchasz w zborze nauczania na jej podstawie, poznasz wiele ważnych rzeczy o sobie. Kiedy ogarnie cię to uczucie „hej, to ja!” i uświadomisz sobie, że Biblia ma osobisty charakter, zaczniesz czytać każdą stronę tej księgi i zapragniesz, aby cię przemieniała. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 1,22-25

- 22.** A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.
- 23.** Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu;
- 24.** Bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest.
- 25.** Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

Słowo Boże – lustro

(Uwaga dla nauczyciela: trudno rozpocząć studium od wersetu 22. Lepiej jest wyjaśnić, czym jest „Słowo” i dlaczego Jakub porównuje je do lustra. Następnie podkreśl wagę wcielania Słowa w życie).

1 – W tym fragmencie wyraz „słowo” został użyty kilka razy. Do czego się odnosi?

Bez wątplenia oznacza Słowo Boże, ale nie tylko to w formie pisanej. Możemy czytać Słowo, ale także słuchać go, kiedy jest nauczane w Klubie lub w zborze. Jakub miał prawdopodobnie dwie sprawy na myśli: werset 22 dotyczy *Słowa mówionego*, podczas gdy werset 23 może się odnosić do *Słowa pisanego*. (Zwróć na to uwagę w arkuszu ćwiczeń).

2 – Dlaczego Jakub porównuje Słowo do lustra?

Kiedy czytamy Boże Słowo lub słuchamy go, *odkrywamy ważne rzeczy o sobie samych* (arkusz ćwiczeń). Tak jak lustro ukazuje nasze odbicie, tak i Biblia konfrontuje nas z prawdą o tym, kim jesteśmy. Ukazuje nasz stan widziany oczami Boga.

Kiedy niewierzący czyta Biblię i zrozumie, że jest tam mowa o nim, powinno go to zaalarmować. Odkrywa, że grzech zniszczył każdą dziedzinę jego życia. To tak, jakby on sam został zniekształcony z powodu grzechu. Może jednak poprosić Boga, aby dzieło oczyszczenia dokonane przez Chrystusa na krzyżu wykonało swoją pracę w jego życiu i aby został przemieniony w nową osobę (werset 18 mówi o tym). Czy poprosiłeś Boga, aby uczynił to dla ciebie?

Jeżeli jesteś chrześcijaninem, musisz patrzeć w to lustro. Zobaczysz wówczas, co w twoim życiu podoba się Bogu, ale odkryjesz także dziedziny, które musisz zmienić. Bóg posługuje się Swoim Słowem, aby otworzyć ci na to oczy i stopniowo cię zmieniać. Widzi też, że wzrastasz w wierze i stajesz się coraz bardziej posłuszny Jego woli.

16 lat +

Ze starszą grupą możesz przestudiować 1 Piotra 1,23–2,3.

- Jesteśmy odrodzeni do nowego życia przez żywe Słowo – Dobrą Nowinę.
- Musimy zaprzagnąć niesfałszowanego mleka Słowa, aby wzrastać.

3 – Co powinieneś zrobić po wysłuchaniu Słowa (werset 22)?

Zmienić je w czyny (arkusz ćwiczeń). Jeśli wysłuchane kazanie lub studium, które wspólnie wykonujemy, pomogły ci lepiej zrozumieć, czego Bóg oczekuje od ciebie, zrób z tego użytek! Jeśli Słowo wskazało problem w twoim życiu, musisz tę sprawę uporządkować! Istotne jest, aby wprowadzać Słowo w życie. Ignorowanie tego byłoby oszukiwaniem samego siebie, o czym mówi Jakub. Nie powinniśmy myśleć, że można żyć z Bogiem, nie będąc jednocześnie posłusznym Jego nakazom.

Człowiek, który lekceważy Słowo

4 – Następnie Jakub porównuje postawę dwóch różnych osób do Słowa Bożego. Co według wersetów 23 i 24 robi pierwsza osoba (zwróć uwagę na użyte czasowniki)?

Przygląda się sobie – odchodzi – zapomina (arkusz ćwiczeń).

Ilustracja

Wyobraź sobie, że pewnego ranka wstałeś niechętnie z łóżka i szybko zjadłeś śniadanie. Następnie stanąłeś przed lustrem. Jesteś zszokowany tym, co zobaczyłeś: włosy w nieładzie, oczy podkrażone, wąż z czekolady na górnej wardze, plamy na bluzie... ale wychodzisz do szkoły i zapominasz, co widziałeś! Czy nie zachowujesz się podobnie, jeśli czytasz Biblię, a kiedy wskazuje ci na to, co w twoim życiu nie jest w porządku, szybko o tym zapominasz? To samo się dzieje, gdy się nie zastanawiamy nad nauczaniem, jakie Bóg przekazuje nam w zborze.

5 – Jeżeli lekceważysz Słowo Boże, to jakie będą tego konsekwencje?

Tak jak wygląd zewnętrzny tego nastolatka jest godny pożałowania, tak *twój duchowy stan będzie podobny* (arkusz ćwiczeń). Lekceważenie Słowa jest jak zamykanie drzwi przed Bogiem. Przez to nie pozwala się Mu działać w życiu. Bożym planem dla ciebie jest, abyś stał się święty, tak jak On jest święty. Jeżeli ignorujesz biblijne nauczanie, w twoim życiu nie nastąpi ani zmiana, ani wzrost. Twoja więź z Bogiem się pogorszy, podobnie jak twoje postępowanie.

Człowiek, który wprowadza Boże Słowo w czyn

6 – Jakub opisał też postępowanie innego człowieka (werset 25). Co on takiego robi (zwróć uwagę na użyte czasowniki)?

- *Przypatruje się* (studiuje dokładnie) *nauczaniu prawa*.
- *Trwa w Słowie Bożym* (jest mu wierny).
- *Wykonuje to, co Słowo Boże nakazuje* (arkusz ćwiczeń).

16 lat +

Ze starszą grupą możesz omówić tekst 2 Król. 22 i 23. W czasach Jozjasza w świątyni Bożej odnaleziono księgę prawa. Kiedy Jozjasz usłyszał Słowo Boże, zareagował we właściwy sposób:

- Rozdarł swoje szaty na znak upamiętania – 22,11.
- Uświadomił sobie, że gniew Boży jest wielki, więc starał się poznać Jego wolę – 22,13.

- Jego serce zostało poruszone, ukorzył się i zapłakał – 22,19.
- Postanowił, że będzie całkowicie posłuszny Bożym przykazaniom – 23,3.
- Rozpoczął natychmiast wcielanie nakazów w życie – 23,4.

Metoda: Praca w grupach

Teraz zastosujmy się do poleceń Jakuba. (Podziel młodzież na grupy po 4–5 osób. Ich zadaniem będzie przestudiowanie Psalmu 1,1-3 i uzupełnienie tabeli. Pierwsze pytanie ma skłonić do przestudiowania fragmentu w celu odnalezienia, co tekst mówi na ich temat; drugie pomoże się zastanowić, w jaki sposób przełożyć nauczanie na działanie. Po około 10 minutach zbierz całą grupę i poproś wytypowane osoby o podzielenie się odpowiedziami).

Psalm 1,1-3	Co ten fragment mówi o tobie? (streść własnymi słowami)	Co muszę zrobić w najbliższych dniach
Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych ani nie stoi na drodze grzeszników, ani nie zasiada w gronie szyderców. Lecz ma upodobanie w zakonie Pana i zakon jego rozważa dniem i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko co czyni, powiedzie się.	<i>Aby być szczęśliwym, muszę unikać złego towarzystwa. Powinienem także czytać Biblię i rozmyślać przez cały dzień o tym, co przeczytałem. Dzięki temu moje życie przyniesie wiele owocu.</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Muszę być czujny na to, jaki wpływ wywierają na mnie koledzy. Jeśli to konieczne, powinienem poszukać innych przyjaciół. • Codziennie poświęcać czas na czytanie fragmentu Biblii. • Rozmyślać w ciągu dnia o przeczytanych wersetach i prosić Boga, aby pomógł mi zastosować je w życiu.

7 – Czy w nadchodzących dniach studiowanie Bożego Słowa postawisz na pierwszym miejscu?

Twoje życie prawdopodobnie wypełniają różne zajęcia: szkoła, praca w domu, telewizja, komputer, sport, telefony do znajomych, jedzenie, spanie itp. Od czasu do czasu musimy jednak przemyśleć swoje priorytety.

Ilustracja: Lekcja pokazowa

(Przygotuj słoik, małe kamyki oraz duży kamień). Przypuśćmy, że słoik reprezentuje twoje życie. Masz wiele zajęć. (Wkładaj do słoika kamyki prawie po brzegi). Niełatwo jest znaleźć czas na studiowanie Słowa. (Duży kamień nie zmieścił się w słoiku). (Opróżnij słoik, najpierw włóż do środka duży kamień, a następnie małe kamyki. Teraz wszystko się zmieściło). Jeżeli zaczynasz dzień od czytania Słowa, na wszystko inne znajdziesz czas. Czasami musisz dokonać wyboru i zrezygnować z jakiegoś zajęcia. Kieruj się priorytetami. (Przed pokazem przećwicz to, być może będziesz musiał kilka razy dobierać odpowiednią ilość kamyków).

Proponuję przeczytanie w tym tygodniu Listu do Kolosan 3 i 4. Sporządź listę prawd i wskazówek, jakie odnalazłeś w tekście, a następnie wprowadź je w czyn, jako dowód posłuszeństwa Bożemu Słowu.

Korzyści 8 – Jeżeli postarasz się wprowadzać Boże Słowo w czyn, czego – według Ps. 1 oraz Jak. 1,25 – możesz się spodziewać w swoim życiu?

Powodzenia (w sensie duchowym), *owocu*, *błogosławieństwa*, *radości* (arkusz ćwiczeń). Kiedy pozwalasz, żeby Boże Słowo stopniowo cię zmieniało, Bóg sprawia, że wiatr zaczyna wiać w twoje żagle – odnosisz sukces. Obdarza cię również radością płynącą ze służenia Mu. Przeczytaj także Łuk. 11,28 i 2 Tym. 2,21.

Zakończenie

Już czas, abyśmy przetarli oczy i uświadomili sobie, że Biblia mówi o tobie i o mnie. Czy poświęcisz czas, aby przyjrzeć się sobie w lustrze? Czy jesteś zdecydowany zaglądać w tym tygodniu do Słowa Bożego? Czy chcesz uczestniczyć w życiu zboru lub zajęciach Klubu z innym nastawieniem? Nie zapominaj jednak, że czytanie lub słuchanie Słowa nie wystarczy. Musisz poznane Słowo przełożyć na działanie. Poproś Boga, aby pomógł ci w realizacji tego.

Dodatek: Chwila modlitwy

Psalm 119 może być zachętą do modlitwy. Jeśli przepiszesz na kartki niektóre wersety z tego Psalmu, każda osoba, która zechce się pomodlić, może wybrać jedną z nich jako inspirację do rozmowy o Bogu.

Werset 16: Mam upodobanie w przykazaniach Twoich, nie zapominam Słowa Twego.

Werset 24: Ustawy Twoje są rozkoszą moja, doradcami moimi.

Werset 34: Daj mi rozum, abym zachował prawo Twoje i przestrzegał je całym sercem!

Boże Słowo

List Jakuba 1, 22-25

- 22. A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie.
- 23. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu;
- 24. Bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest.
- 25. Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.

Słowo – lustro

W tym fragmencie wyraz „słowo” został użyty kilka razy. Do czego się odnosi?

Dlaczego Jakub porównuje Słowo do lustra?

Co powinieneś zrobić po wysłuchaniu Słowa (werset 22)?

Człowiek, który lekceważy Słowo

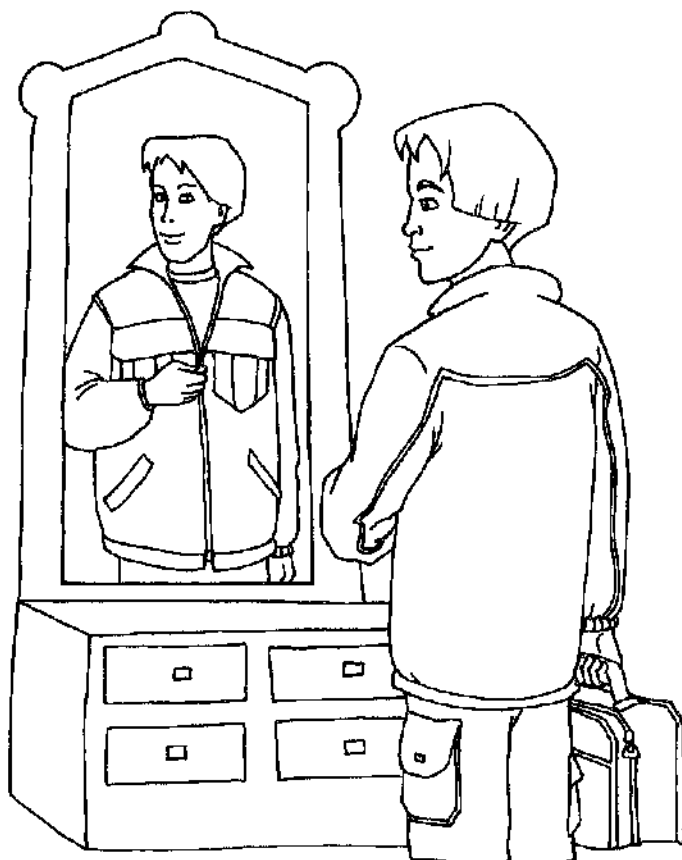
Następnie Jakub porównuje postawę dwóch różnych osób do Słowa Bożego. Co według wersetów 23 i 24 robi pierwsza osoba (zwróć uwagę na użyte czasowniki)?

Jeżeli lekceważysz Słowo Boże,
jakie będą tego konsekwencje?

Człowiek, który wprowadza Boże Słowo w czyn

W wersecie 25 Jakub opisał innego
człowieka. Co on takiego robi?
(zwróć uwagę na użyte czasowniki)?

Psalm 1.1-3	Co ten fragment mówi o tobie? (streść własnymi słowami)	Co muszę zrobić w najbliższych dniach?
<p>Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych ani nie stoi na drodze grzeszników, ani nie zasiada w gronie szyderców. Lecz ma upodobanie w zakonie Pana i zakon jego rozważa dniem i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko co czyni, powiedzie się.</p>		

Korzyści

Jeżeli postarasz się wprowadzać Boże Słowo w czyn, czego – według Ps. 1 oraz Jak. 1,25 – możesz się spodziewać w swoim życiu?

Faworyzowanie

List Jakuba 2,1-12

Cele

Wierzące nastolatki:

zrozumieją, czym jest faworyzowanie.

uświadomią sobie, że taka postawa różni się od Bożej postawy i jest przez Boga potępiana.

postarają się w nadchodzących dniach wyjść do swoich kolegów i polubić nawet tych, od których znacznie się różnią.

Niezbawione osoby poznają, że Bóg nikogo nie faworyzuje oraz że chce zbawić każdego, kto Mu zaufa.

Wstęp: Czekolada

(Rozpocznij studium od przedstawienia przykładu faworyzowania: rozdaj czekolady, ale tylko wybranym osobom z grupy. „Batonik dla niego, ponieważ on mnie rozśmiesza, jeden dla niej, bo ma fajną fryzurę, i jeden dla niego, bo tak jak ją jeździ na rolkach”. Reszta grupy została pominięta i nie dostała batonika. Zadaj pytanie: „Jakim słowem można opisać moje zachowanie?”. Następnie, aby naprawić swoje postępowanie, możesz rozdać batoniki tym, których wcześniej pominąłeś).

W drugim rozdziale swojego listu Jakub pisze o faworyzowaniu i pokazuje, że taka postawa jest sprzeczna z tym, czego Pan Bóg oczekuje od nas. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 2,1-5.8-9.12

1. Bracia moi, nie czyńcie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały.
2. Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami na palcach i we wspaniałej szacie, a przyszedłby też ubogi w nędznej szacie,
3. A wy zwrócilibyście oczy na tego, który nosi wspaniałą szatę i powiedzielibyście: Ty siadź tu wygodnie, a ubogiemu powiedzielibyście: Ty stań sobie tam lub usiądź u podnóżka mego,
4. To czyż nie uczyniliście różnicy między sobą i nie staliście się sędziami, którzy fałszywie rozumują?
5. Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecane im, którzy go miłują?
8. Jeśli jednak wypełniacie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.
9. Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców.
12. Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności.

Faworyzowanie między wierzącymi

1 – Przede wszystkim ustalmy, czym jest faworyzowanie? Podaj definicję.

Faworyzowanie oznacza wyróżnianie jednej osoby i jednocześnie traktowanie innych gorzej, tak jak ja zrobiłem, kiedy częstowałem was batonikami.

(„Faworyzowanie” oznacza różne traktowanie osób, na podstawie powierzchownych ocen, na przykład, wyglądu zewnętrznego, pozycji społecznej lub rasy).

2 – W czasach Jakuba niektórzy chrześcijanie faworyzowali pewne osoby. W jakich okolicznościach (wersety 2 i 3)?

Podczas spotkań w zborze! (arkusz ćwiczeń). W niektórych zborach, kiedy pojawiał się człowiek bogaty, ubrany w kosztowne szaty, miał szczególne względy i wyznaczano mu lepsze miejsce. Kiedy zaś zjawiał się ktoś biedny, ubrany w zniszczoną odzież – ignorowano go.

(Opisana sytuacja jest hipotetyczna, lecz do takich sytuacji w niektórych zborach zapewne dochodziło).

3 – Czy coś takiego mogłoby się zdarzyć w naszej grupie?

Wyobraźmy sobie, że na nasze spotkanie przychodzą dwie nowe osoby. Jedna z nich jest ubrana bardzo modnie, ma na sobie modny t-shirt i markowe dżinsy; jest pewna siebie i wygląda bardzo atrakcyjnie. Druga natomiast jest ubrana w niemodną koszulę i stare spodnie, jest nieśmiała i cicha. Jeśli powstałaby taka sytuacja, czy przywitalibyśmy obie osoby w taki sam sposób? Być może więcej uwagi poświęcilibyśmy tej pierwszej? Powinniśmy jednak starać się traktować jedną i drugą osobę tak samo. Nauczanie Jakuba jest aktualne także dzisiaj.

Metoda: Analiza przypadku

Pomyślmy teraz, jak czują się ci, którzy stali się ofiarami faworyzowania kogoś innego. (Podziel młodzież na grupy po 2–3 osoby. Ich zadaniem jest przeczytać dwa przykłady podane w arkuszach ćwiczeń, a następnie odpowiedzieć na pytania).

Kamil: „Tego dnia przed meczem piłki nożnej Patryk i Dawid wybierali graczy do swoich drużyn – robili to na przemian. Kto został na końcu? Ja, jak zwykle! Członkowie mojej drużyny postawili mnie w bramce! Tylko pięć razy dotknąłem piłki... kiedy wyciągałem ją z siatki”.

Anka: „Jestem od kilku tygodni na diecie, ale nie zrzuciłam ani kilograma. Nadal nie wychodzę nigdzie z żadnym chłopcem. Wczoraj wieczorem moi znajomi zawiedli mnie – poszli do kina beze mnie. Czułam się bardzo samotna!”.

Pytania:

- Jak ci młodzi ludzie musieli się czuć?
- Jakie są powody, że potraktowano ich źle?
- Pod jakim względem postawa ich przyjaciół jest niewłaściwa?

4 – O co Jakub obwinia tych, którzy kogoś faworyzują (werset 4)?

Uczynili różnicę i stali się sędziami, którzy błędnie oceniają (arkusz ćwiczeń). Jakub chce, abyśmy się zastanowili, co takiego jest w nas, że ulegamy chęci faworyzowania. Mamy skłonność do powierzchownego oceniania, według systemu wartości świata, a szczególnie na podstawie wyglądu zewnętrznego. Postępując tak, tylko wybrane osoby traktujemy dobrze.

Metoda: „Za dużo... lub za mało...”

Z jakich powodów ktoś bywa odrzucony przez swoich przyjaciół?

(Podziel tablice na dwie połowy. Na jednej połowie napisz „za dużo...”, a na drugiej „za mało...”. Poproś młodzież o podanie przykładów powierzchownych ocen wypowiedzianych na temat innych osób. Zapisz odpowiedzi w skróconej formie. Brzydkie słowa są zakazane. Przykład: „za mały, za gruby, zbyt nieśmiały, za bardzo odbiega pochodzeniem” lub „nie dość modnie ubrany, niewystarczająco wygimnastykowany”. Nastolatki mogą zapisywać hasła na swoich arkuszach ćwiczeń: wygląd, rasa, pochodzenie społeczne, zdolności).

5 – Bóg chce, abyś robił postępy w ocenianiu swoich znajomych. Jakie kryteria są właściwe?

Powinieneś być szczególnie wyczulony na życie duchowe i moralne, aby określić, ile czasu możesz z daną osobą spędzać i na ile będzie ona wpływać na ciebie. Ćwiczenie się w ocenianiu w taki właśnie sposób nie tylko jest usprawiedliwione, ale wręcz konieczne.

We fragmencie, który studiujemy, Jakub podkreśla jeszcze co innego: szybka, błędna ocena jest zła i prowadzi do pogardzania kimś. A to nie jest w porządku!

W pierwszych czterech wersetach Jakub demaskuje faworyzowanie. W wersecie 5 sformułowanie: „Posłuchajcie, bracia moi umiłowani” stanowi początek nowej myśli. Jakub chce w ten sposób wskazać, jaką postawę należy przyjąć.

6 – Aby zachęcić nas do walki z faworyzowaniem, Jakub mówi o Bożej postawie (werset 5). W jaki sposób Bóg traktuje ludzi biednych?

Bóg wybrał ubogich, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa (arkusz ćwiczeń). Kiedy ludzie ubodzy pokładają ufność w Panu, On zbawia ich i oferuje im Królestwo jako ich dziedzictwo.

(Uwaga: Jakub nie stwierdza, że wszyscy ubodzy będą zbawieni tylko dlatego, że są biedni, ani też nie sugeruje, że ludzie bogaci są odrzuceni z powodu posiadania majątku. Prawdopodobnie słowo „ubodzy” zostało użyte, aby opisać tych, którzy nie tylko przeżywają trudności, ale również są otwarci duchowo).

7 – Pod jakim względem postawa Boga jest całkowicie różna od tej, którą charakteryzuje faworyzowanie?

Bóg nie ma wybrańców, Bóg nie odrzuca nikogo (arkusz ćwiczeń). Jak wielki jest kontrast pomiędzy tym zachowaniem a pogardą, jaką Jakub wcześniej opisał! (Inne fragmenty, które potwierdzają, że Bóg nie ma wybrańców, to: 5 Mojż. 10,17-18; Kol. 3,25, Efez. 6,9).

Bóg nie odsunął cię na bok, ponieważ jesteś „za bardzo” lub „za mało”. Bóg kocha cię bez względu na to, jak wyglądasz, jaką masz osobowość, sytuację rodzinną, bez względu na twoje błędy czy grzechy... On nie zachowuje Swoich darów jedynie dla grupy wybranych ludzi.

Najwspanialszy dar, jaki Bóg przygotował dla ciebie, to zbawienie dane w Jezusie Chrystusie. Potrzebujesz tego daru, ponieważ twoje grzechy oddzielają cię do Boga. Bóg w Swojej dobroci posłał Swego Syna, aby umarł za ciebie. Jezus zmartwychwstał i żyje oraz oferuje ci dar przebaczenia i życia wiecznego. Jeżeli jeszcze nie przyjąłeś tego daru, to czy chcesz teraz przyjść do Niego w wierze? Jeśli przyjmiesz Jezusa jako swego Zbawiciela i poddasz się Mu jako Panu, możesz być zbawiony i otrzymać wiele błogosławieństw.

16 lat +

Z grupą starszych nastolatków możesz się zastanowić, w jaki sposób miłość Boga do każdego człowieka została okazana podczas życia Jezusa na ziemi. Zapytaj młodzież, która z Ewangelii zawiera potwierdzenie tego, że Jezus nie robił różnicy między ludźmi. Okazywał pomoc Samarytanom (Jan 4), trędowatym (Mat. 8), celnikom (Łuk. 19), przywódcom religijnym (Jan 3)... Powinniśmy poprosić Pana Jezusa, aby obdarzył nas Swoją wizją, żebyśmy mogli zaspokajać potrzeby innych, okazując im takie samo współczucie.

8 – Następnie Jakub pisze o tym, czego Bóg oczekuje od Swoich dzieci. Jakie jest „królewskie prawo” (werset 8)?

Słowo „prawo” często jest stosowane jako określenie Starego Testamentu (Dekalogu lub Starego Testamentu jako całości). W swoim liście Jakub używa tego wyrazu w szerszym znaczeniu, jakie miało także w nauczaniu Pana Jezusa. Dla Niego prawo to cała Boża wola wobec chrześcijan (arkusz ćwiczeń), włączając w to nauczanie Starego Testamentu. Jest to „królewskie prawo”, ponieważ zostało nadane przez Króla nieba i ziemi.

9 – Któremu nakazowi tego prawa powinniśmy być posłuszni?

„Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego” (arkusz ćwiczeń). Bóg dał to przykazanie Swemu ludowi w 3 Mojż. 19,18. Słowo „bliźni” dotyczyło szczególnie współobywateli, Izraelitów. Jezus przypomniał to przykazanie (Mat. 22,39) i poszerzył jego znaczenie poprzez odniesienie go do każdego, z kim mamy kontakt, w tym także nieznanym (Łuk. 10,25-37) lub wrogów (Mat. 5,44). Jest to wolą Bożą względem każdego wierzącego. Mamy naśladować Boga poprzez okazywanie miłości wszystkim ludziom.

10 – Co konkretnie mogę zrobić w nadchodzących dniach, aby naśladować Boży przykład?

Pomyśl o tych, z którymi spotykasz się w szkole, na zajęciach pozalekcyjnych, na podwórku lub w zborze. Być może przypominasz sobie kogoś, kto jest odrzucony ze względu na to, że różni się od innych. Czy w najbliższych dniach spróbujesz okazać zainteresowa-

nie tej osobie? Czasami spotykasz osoby, które mają niewiele pieniędzy. Czy odniesiesz się do nich, postępując zgodnie z Bożą miłością? Czy pomożesz im na miarę swoich możliwości? Poproś Boga, aby w czasie tego tygodnia dopomógł ci choć trochę podzielić się miłością, jaką od Niego otrzymałeś.

Ilustracja: W pociągu

Podczas mroźnej zimy pewna biedna kobieta wybrała się w podróż pociągiem. Kiedy wsiadła do przedziału, podróżni odwrócili od niej wzrok. Była stara i ubrana w mocno zniszczone palto. Usiadła tuż przy drzwiach. Jej dłonie były zeszywniałe i szorstkie od mrozu. Na następnym przystanku wsiadł młody elegancki mężczyzna. Zwrócił uwagę na starą kobietę. Kiedy pociąg zwalniał przed następną stacją, idąc do wyjścia dyskretnie położył na kolanach kobiety parę grubych rękawic. Wykorzystał okazję, aby pomóc osobie będącej w potrzebie.

11 – Podsumowując, co Jakub mówi na temat faworyzowania (werset 9)?

Jest to grzech potępiany przez prawo (arkusz ćwiczeń). Miłość bliźniego wyklucza faworyzowanie. Robienie różnicy jest jawnym nieposłuszeństwem wobec nakazu miłości, a Bóg chce, abyśmy ją okazywali innym. Jeśli tak nie robimy, jesteśmy nieposłuszni Bogu i potępiani przez prawo.

16 lat +

Oto kilka dodatkowych tekstów, które można omówić ze starszą grupą: 3 Mojż. 19,15; Przyp.Sal. 24,23; Malach. 2,9; 1 Tym. 5,21.

Pewnego dnia wszyscy wierzący będą musieli stanąć przed Bożym sądem. Nasze czyny zostaną szczegółowo ocenione przez Boga. Jakub mówi o tym wyraźnie w wersetach 12 i 13. Czy znajdziesz się pomiędzy tymi, których Bóg pewnego dnia zgani, czy między tymi, których pochwali i nagrodzi?

Zakończenie: Zdania do uzupełnienia

Wykonajmy ostatni punkt dzisiejszego studium, uzupełniając zdania w arkuszu ćwiczeń.

„To studium pomoże mi uświadomić sobie, że... i ja zamierzam spróbować...”.

Dodatkowy punkt: Faworyzowanie w rodzinie

Możesz przestudiować w Biblii dwa przykłady faworyzowania dzieci przez rodziców. Możesz przedyskutować, co spowodowało taką postawę i jakie były tego skutki.

- 1 Mojż. 25,28: Izaak kochał Ezawę, a Rebekę – Jakuba.
- 1 Mojż. 37,3-4: Jakub kochał Józefa bardziej niż innych synów.

Dodatek: Wideo lub szukanie informacji na temat rasizmu

To studium jest dobrym wstępem do zagadnienia rasizmu. Możesz zaplanować wspólne oglądanie raportu lub odwiedzenie stron internetowych, które omawiają ten temat, a następnie przedyskutować zebrane informacje.

Faworyzowanie

List Jakuba 2,1-12

- **1** Bracia moi, nie czyńcie różnicy między osobami przy wyznawaniu wiary w Jezusa Chrystusa, naszego Pana chwały.
- **2** Bo gdyby na wasze zgromadzenie przyszedł człowiek ze złotymi pierścieniami na palcach i we wspaniałej szacie, a przyszedłby też ubogi w nędznej szacie,
- **3** A wy zwrócilibyście oczy na tego, który nosi wspaniałą szatę i powiedzielibyście: Ty siądź tu wygodnie, a ubogiemu powiedzielibyście: Ty stań sobie tam lub usiądź u podnóżka mego,
- **4** To czyż nie uczyniliście różnicy między sobą i nie staliście się sędziami, którzy fałszywie rozumują?
- **5** Posłuchajcie, bracia moi umiłowani! Czyż to nie Bóg wybrał ubogich w oczach świata, aby byli bogatymi w wierze i dziedzicami Królestwa, obiecane tym, którzy go miłują?
- **8** Jeśli jednak wypełniacie zgodnie z Pismem królewskie przykazanie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie.
- **9** Lecz jeśli czynicie różnicę między osobami, popełniacie grzech i jesteście uznani przez zakon za przestępców.
- **12** Tak mówcie i czyńcie, jak ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności.

Faworyzowanie między wierzącymi

W czasach Jakuba niektórzy chrześcijanie faworyzowali pewne osoby. W jakich okolicznościach (wersety 2 i 3)?

Kamil: „Tego dnia przed meczem piłki nożnej Patryk i Dawid wybierali graczy do swoich drużyn – robili to na przemian. Kto został na końcu? Ja, jak zwykle! Członkowie mojej drużyny postawili mnie w bramce! Tylko pięć razy dotknąłem piłki... kiedy wyciągałem ją z siatki”.

Anka: „Jestem od kilku tygodni na diecie, ale nie zrzuciłam ani kilograma. Nadal nie wychodzę nigdzie z żadnym chłopcem. Wczoraj wieczorem moi znajomi zawiedli mnie – poszli do kina beze mnie. Czułam się bardzo samotna!”.

Pytania:

- 1 - Jak ci młodzi ludzie musieli się czuć?
- 2 - Jakie są powody, że potraktowano ich źle?
- 3 - Pod jakim względem postawa ich kolegów jest niewłaściwa?

O co Jakub obwinia tych, którzy kogoś faworyzują (werset 4)?

Z jakich powodów ktoś bywa odrzucony przez swoich przyjaciół?

Bóg nie ma wybrańców

W jaki sposób Bóg traktuje ludzi biednych (werset 5)?

Pod jakim względem postawa Boga jest całkowicie różna od tej, którą charakteryzuje faworyzowanie?

Następnie Jakub pisze o tym, czego Bóg oczekuje od Swoich dzieci. Jakie jest „królewskie prawo” (werset 8)?

Któremu nakazowi tego prawa powinniśmy być posłuszni?

Podsumowując, co Jakub mówi na temat faworyzowania (werset 9)?

To studium pozwoliło mi uświadomić sobie, że _____

i zamierzam spróbować _____

Żywa wiara

List Jakuba 2,14-26

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- rozumieją, że wiara nie może się ograniczać do intelektualnego przekonania, ale musi się wyrażać w postępowaniu.
 - zapragną mieć żywą wiarę, którą wprowadzą w życie poprzez posłuszeństwo Bogu i miłość do innych ludzi.
 - będą wykorzystywać okazje, aby wprowadzić swą wiarę w działanie, w szczególności pomagając osobom, które są w potrzebie.

Niezbawione osoby, studiując werset 14, rozumieją, że tylko dzięki „wierze w działanie” można zyskać zbawienie.

Wstęp: Rozmowa telefoniczna

(Poproś dwie osoby z grupy, aby odegrały scenkę: rozmowę przez telefon dwóch przyjaciółek chrześcijanek. Kasia dzwoni do Magdy, aby poprosić ją o pomoc i zachęcić do wzięcia udziału w zajęciach podczas najbliższego tygodnia, lecz ta nie jest tym zainteresowana).

K. *W sobotę wieczorem w naszej grupie młodzieżowej będziemy studiować List Jakuba. Czy przyjdiesz?*

M. *Nie, nie mogę, bo w telewizji będzie świetny program i chcę go obejrzeć!*

K. *Czy możemy liczyć na twój udział podczas akcji ewangelizacyjnej w środę?*

M. *Właściwie to zaplanowałam już zakupy z koleżankami!*

K. *Sylwia jest chora od kilku dni. Co myślisz o tym, żeby ją odwiedzić jutro rano?*

M. *Przykro mi, ale nie chciałabym się zarazić!*

K. *Muszę przyznać, że jestem rozczarowana. Czy nie sądzisz, że jako chrześcijanki powinnyśmy być gotowe pomagać innym i angażować się w życie zboru?*

Co sądzisz na temat wiary Magdy? Nie została przemieniona w czyn. Ona sama mówi, że wierzy w Boga, lecz nie postępuje zgodnie z tą deklaracją. Można zauważyć sprzeczność między tym, co deklaruje, a życiem, jakie prowadzi. Czy ten problem nie dotyczy też mnie i ciebie? We fragmencie, który dzisiaj przestudiujemy, Jakub mówi o dwóch rodzajach wiary: jedna jest martwa, a druga – żywa. To studium daje możliwość przeegzaminowania siebie samego i przemyślenia, jakiego rodzaju wiarę posiadam. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 2,14-17.21-22.24

- 14.** Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić?
- 15.** Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba,
- 16.** A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasycie, a nie daliście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże?
- 17.** Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie.
- 21.** Czyż Abraham, praojciec nasz nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego?
- 22.** Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.
- 24.** Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.

Uwaga wstępna dla nauczyciela:

Czytając ten fragment możemy odnieść wrażenie, że nauczanie Jakuba jest sprzeczne z tym, czego nauczał apostoł Paweł. Paweł głosi, że jesteśmy usprawiedliwieni przez wiarę, a nie przez uczynki (Gal. 2,16; Rzym. 3,26), a tymczasem Jakub zapewnia, że jesteśmy usprawiedliwieni przez uczynki, a nie przez samą wiarę (2,24). W rzeczywistości obaj autorzy zajmują się dwoma odrębnymi problemami. Ich nauczanie wzajemnie się uzupełnia:

- Paweł ma na myśli pogan, którzy próbowali zasłużyć na zbawienie poprzez rytualne czyny, nakazane przez prawo. Apostoł zaprzecza pogładowi, że praktykowanie uczynków może być skutecznym środkiem, aby zostać usprawiedliwionym przez Boga i mieć z Nim społeczność.
- Jakub natomiast ma na myśli chrześcijan, którzy teoretycznie wierzą w Jezusa, ale nie praktykują swojej wiary. Dla Jakuba nauczynki składają się: posłuszeństwo Bogu i miłość bliźniego. Stwierdza, że jest to konieczne, a ponadto brane pod uwagę przez Boga, kiedy wydaje sąd o naszym życiu.

Martwa wiara 1 – Na jaki problem, widoczny u niektórych ludzi ze zborów, zwrócić uwagę Jakub (werset 14)?

Mówią, że mają wiarę, ale nie okazują tego swoimi uczynkami (arkusz ćwiczeń). Zauważamy, że postawa Magdy, o której przed chwilą rozmawialiśmy, była widoczna już w pierwszych zborach (zwróć uwagę na użycie słów „brat” i „siostra” w wersecie 15).

2 – Jakub twierdzi, że taka wiara nie może zbawić. Jakiego rodzaju wiarę ma na myśli?

Wiarę intelektualną i wyznawaną ustami (arkusz ćwiczeń). Jakub wydaje się bardziej radykalny w rozumieniu terminu „wiara” niż inni nowotestamentowi autorzy. Jest to przykład rozwinięcia doktryny o Bogu – „święta ortodoksja”. Apostoł Paweł z kolei stosuje termin „wiara”, kiedy mówi o zaufaniu Bogu i o decyzji życia w posłuszeństwie nakazom Boga.

3 – Dlaczego wiara „teoretyczna” lub „deklarowana” nie zapewnia zbawienia?

Stwierdzenie, że się wierzy w te czy inne prawdy, nie wystarcza. Trzeba się odwrócić od grzechu i zaufać Bogu, aby móc skorzystać z błogosławieństw dzieła dokonanego przez Chrystusa na krzyżu.

Metoda: Tekst do uzupełnienia

Konieczne postanowienia dotyczące zbawienia nie tylko wymagają zaangażowania głowy (rozumienie), ale także serca (uczucia) i rąk (działanie).

(Umieść na tablicy trzy pokazane poniżej symbole, a także rozpoczęte zdania. Grupa ma za zadanie uzupełnić je. Ochotnik będzie pisał propozycje uczestników grupy na tablicy. Po wprowadzeniu przez ciebie niezbędnych poprawek, młodzież może uzupełnić własne arkusze).

- Rozumiem... (*kim jest Bóg oraz grzeszny stan, w jakim się znajduję*).
- Jest mi naprawdę przykro... (*z powodu moich grzechów, które oddzielają mnie od Boga*) oraz jestem przekonany... (*o skuteczności dzieła Pana Jezusa na krzyżu*).
- Odwracam się... (*od mojego grzechu*) i pokładam ufność... (*w Bogu*), że On... (*mnie zbawi i będzie od dzisiaj najważniejszy w moim życiu*).

Czy odwróciłeś się od grzechu? Czy zaufałeś Bogu? Czy On sprawuje władzę w twoim życiu? Jeśli to zrobiłeś, Bóg podaruje ci zbawienie, od tego momentu powinieneś też zacząć wcielać swoją wiarę w czyn.

16 lat +

Jeśli uczysz starszą grupę, możesz na tym etapie omówić werset 19. Przypadek demonów podkreśla, że wiara intelektualna i emocjonalna nie daje wstępu do Królestwa Bożego: *Ty wierzysz, że Bóg jest jeden? Dobrze czynisz; demony również wierzą i drżą!*

4 – Jakiego rodzaju chrześcijańskie postępowanie należy praktykować?

Zgodnie z poniższymi wersetami, Jakub ma na myśli *akty posłuszeństwa wobec Boga i miłość do bliźniego* (arkusz ćwiczeń). Miłość jest istotą Bożych wymagań, co poznaliśmy, studiując Jakuba 2,8 na poprzednim spotkaniu. Jest to najważniejsze wymaganie. Taka wiara ma wpływać na nasze postawy i czyny. Musi się charakteryzować posłuszeństwem Bogu i odzwierciedlać Bożą miłość. Te cechy chrześcijanina niestety nie były widoczne w życiu niektórych osób z czasów Jakuba. Mówili, że wierzą w Boga i chodzili do zboru, ale nie praktykowali swej wiary w codziennym życiu.

5 – Jakub posłużył się pewną ilustracją (wersety 15 i 16).

Do jakiego rodzaju postępowania przyrównał wiarę bez uczynków?

Do *chrześcijan, którzy życzą biednym poprawy sytuacji, ale sami nic dla nich nie robią* (arkusz ćwiczeń). Kiedy widzą, że brat czy siostra nie ma się w co ubrać ani co zjeść, dają dobre rady, lecz nie robią nic, aby im pomóc. Jakub stwierdza wyraźnie, że same słowa nie wystarczą. Słowom muszą towarzyszyć czyny. W taki właśnie sposób musi być praktykowana nasza wiara. Jeżeli Jakub pojawiłby się między nami, czy dostrzegłby to samo? Czy uważasz, że wystarczy wypowiadanie miłych słów czy wprowadzasz swoją wiarę w konkretne działania?

Ilustracja: Martwe drzewo

Wiara może być tak martwa, jak uschnięte drzewo. To smutny widok – drzewo bez liści, bez owoców. Żaden ptak nie uwije gniazda wśród gałęzi spróchniałego drzewa. Jeśli wiara jest jedynie deklaracją słowną, bez decyzji działania, to tak właśnie wygląda i nie ma z niej pożytku.

Żywa wiara

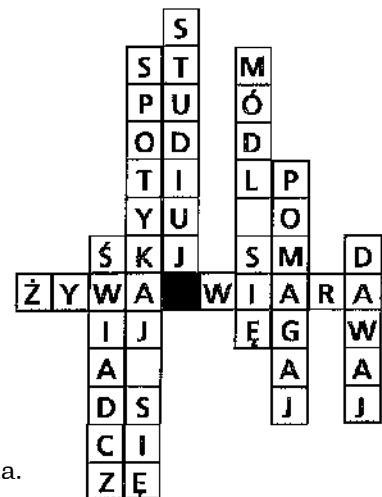
Bóg chce, abyśmy mieli żywą wiarę i wprowadzali ją w czyn. W dalszej części przedstawiamy inne drzewo. Jest potężne i tętni życiem. W lecie lub na jesień rodzi owoce, z których inni mają korzyści.

Metoda: Krzyżówka w grupach

Przestudiujmy kilka wersetów, które wskazują, jakie zachowania chrześcijanin powinien praktykować. (Podziel młodzież na grupy po 4-5 osób i przeznaczcie 15 minut na wykonanie podanych czynności).

- Przeczytajcie podane wersety.
- W każdym fragmencie występuje kluczowa zasada. Wpiszcie każdą zasadę w krzyżówkę. (Uwaga: wyrazy wpisane do krzyżówki nie występują w tekście).
- Wpiszcie je pionowo do krzyżówki.
- Uzupełnijcie linie poziomą krzyżówki.
- Przeprowadźcie dyskusję, zadając dwa pytania.

- 1 – Ezdrasz 7,10
- 2 – Efez. 6,18
- 3 – Hebr. 10,25
- 4 – Jakub 1,27
- 5 – 2 Kor. 9,7
- 6 – Dz. Ap. 1,8

- STUDIUJ Biblię i wprowadzaj ją w czyn
MÓDL SIĘ z wytrwałością
SPOTYKAJ SIĘ z innymi wierzącymi
POMAGAJ tym, którzy są w potrzebie
DAWAJ, aby zaspokoić potrzeby Bożego ludu
ŚWIADCZ innym o Panu Jezusie

Pytania do przemyślenia:

- W której z tych dziedzin masz największe problemy?
- W jaki sposób starasz się je przezwyciężyć?

Tylko Bóg może pomóc nam wprowadzać wiarę w czyn w taki sposób.

16 lat +

Ze starszą grupą możesz omówić znaczenie pomocy społecznej. Według Mat. 25,31-46 Jezus obiecał Królestwo tym, którzy nakarmili i odziali „jednego z tych najmniejszych”. Zobacz także 1 Jana 3,17-18.

6 – Jakub, aby opisać żywą wiarę, podaje za przykład Abrahama. Na jakie szczególne wydarzenia w jego życiu Jakub zwraca uwagę (werset 21)?

Ofiarowanie Izaaka (arkusz ćwiczeń). Przeczytaj 1 Mojż. 22,1-2.

7 – Dlaczego Abrahamowi było tak bardzo trudno okazać posłuszeństwo temu konkretnemu nakazowi, jaki otrzymał od Boga?

Izaak był jedynym synem obietnicy (arkusz ćwiczeń). Wszystko, co Bóg powiedział na temat potomstwa Abrahama, dotyczyło tego jednego dziecka. Czymś strasznym jest złożenie w ofierze człowieka, a szczególnie własnego dziecka. Ponadto, czyn taki był potępiony przez Boga (arkusz ćwiczeń). Zatem Boży nakaz był niezrozumiały. Abraham został poddany ciężkiej próbie. Następujące wersety wskazują na niesamowite i wyjątkowe posłuszeństwo. Przeczytaj tekst 1 Mojż. 22,3-12.

8 – Anioł Pański powstrzymał Abrahama przed wykonaniem ostatecznego ruchu i powiedział: „Teraz wiem, że boisz się Boga”. Zgodnie ze słowami anioła, czemu służyła ta próba?

Ukazała bezgraniczną wiarę Abrahama wobec Boga (arkusz ćwiczeń). Ten akt posłuszeństwa pokazał, że wiara Abrahama nie była tylko teoretyczna, ale była praktyczna – sprawiała, że Abraham przestrzegał Boże polecenia, bez względu na to, jak trudne i niezrozumiałe były. Według Jak. 2,21 poprzez ten czyn Abraham zyskał Bożą aprobatę. Bóg chce, aby nasza wiara była wprowadzana w czyn.

16 lat +

Możesz zapytać grupę, przy jakiej innej okazji Abraham w wyjątkowy sposób wprowadził swoją wiarę w czyn. Przeczytaj Hebr. 11,8: przez wiarę usłuchał Abraham Bożego powołania, nakazującego mu opuścić rodzinny dom. Wyruszył, nie wiedząc, dokąd idzie. W ten sposób Abraham kilka razy przechodził próbę wiary, okazując posłuszeństwo i miłość do Boga.

9 – Tekst Jak. 2,22 prowadzi do wniosku, że wiara i uczynki idą ze sobą w parze. Z jednej strony wiara prowadzi do uczynków. Z drugiej strony... co Jakub dodaje na zakończenie wersetu?

Uczynki sprawiają, że wiara staje się doskonała (arkusz ćwiczeń). W ten sposób uczynki pozwalają wierze rozkwitnąć w pełni. (Czasownik użyty tutaj oznacza „doskonalić”, „prowadzić do dojrzałości”). Doświadczenie, przez które przeszedł Abraham, rozwinęło jego poznanie Boga i pogłębiło jego zaufanie do Niego. W ten sposób doskonała wiara staje się skutkiem aktów posłuszeństwa.

10 – Na jakiej podstawie Bóg ocenia nasze życie (werset 24)?

Na podstawie naszej wiary (fundament) i naszych uczynków (zewnątrzna oznaka) (arkusz ćwiczeń). Jakub twierdzi, że nasze uczynki są analizowane i mają za zadanie dowieść, że nasza wiara jest żywa. Można powiedzieć, że Bóg patrzy na liście i owoce, bowiem to one ukazują stan, w jakim jest drzewo. Tak jak uczynił z Abrahamem, Bóg bierze pod rozwagę naszą wiarę i nasze uczynki, oceniając nasze życie. (Wydaje się, że Jakub nie używa słowa „usprawiedliwić” dla oddania statusu prawnego, jaki zyskujemy w momencie nawrócenia, lecz mówi o ocenie naszego życia, jaką wydaje Bóg).

Być może, rozwiązując krzyżówkę, pomyślałeś o jakiejś szczególnej dziedzinie, w której nadal nie wprowadziłeś swojej wiary w czyn. Czy chcesz w najbliższym czasie popracować nad konkretnymi aspektami swojego życia? Czy chciałbyś, aby twoje życie podobało się Bogu?

Zakończenie: Rozmowa telefoniczna

Po przemyśleniu sprawy, Magda decyduje się zadzwonić do swojej przyjaciółki Kasi: **M.** Dzwonię, aby ci powiedzieć, że możesz na mnie liczyć, jeśli chodzi o odwiedzinę u Sylwii. Mam też zamiar włączyć się w życie zboru.

K. Świetnie, ale co sprawiło, że zmieniłaś zdanie?

M. To, co powiedziałaś, zmusiło mnie do zastanowienia. Muszę zacząć praktykować moją wiarę!

Żywa wiara

List Jakuba 2,14-26

- **14** Cóż to pomoże, bracia moi, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić?
- **15** Jeśli brat albo siostra nie mają się w co przyodziać i brakuje im powszedniego chleba,
- **16** A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i nasyćcie, a nie dalibyście im tego, czego ciało potrzebuje, cóż to pomoże?
- **17** Tak i wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie.
- **21** Czyż Abraham, praojciec nasz nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował na ołtarzu Izaaka, syna swego?
- **22** Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała.
- **24** Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary.

Na jaki problem, widoczny u niektórych ludzi ze zborów, zwrócił uwagę Jakub (werset 14?)

Jakub twierdzi, że taka wiara nie może zbawić. Jakiego rodzaju „wiarę” ma na myśli?

Konieczne postanowienia dotyczące zbawienia wymagają zaangażowania głowy (rozumienie), naszego serca (uczucia) i rąk (działanie).

Rozumiem _____

Jest mi szczerze przykro ____

i jestem przekonany _____

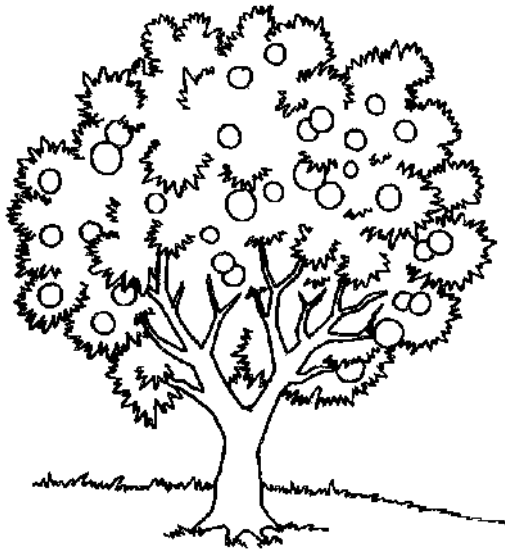
Odwracam się od _____

i ufam Mu, że On _____

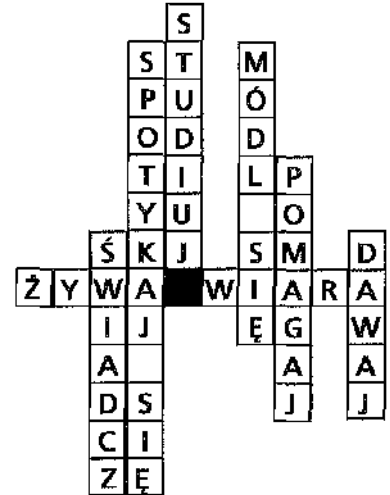
Jakiego rodzaju chrześcijańskie postępowanie należy praktykować?

Jakub posłużył się pewną ilustracją (wersety 15 i 16). Do jakiego rodzaju postępowania przyrównał wiarę bez uczynków?

- 1 – Ezdrasz 7,10
- 2 – Efez. 6,18
- 3 – Hebr. 10,25
- 4 – Jakub 1,27
- 5 – 2 Kor. 9,7
- 6 – Dz. Ap. 1,8

Pytania do przemyślenia:

- W której z tych dziedzin masz największe problemy?
- W jaki sposób starasz się je przezwyciężyć?

Jakub, aby opisać żywą wiarę, podaje za przykład Abrahama. Na jakie szczególne wydarzenia w jego życiu Jakub zwraca uwagę (werset 21)?

Dlaczego Abrahamowi było tak bardzo trudno okazać posłuszeństwo temu konkretnemu nakazowi, jaki otrzymał od Boga?

Anioł Pański powstrzymał Abrahama przy wykonaniu ostatecznego ruchu i powiedział: „Teraz wiem, że boisz się Boga”. Zgodnie ze słowami anioła, czemu służyła ta próba?

Tekst Jak. 2,22 prowadzi do wniosku, że wiara i uczynki idą ze sobą w parze. Z jednej strony wiara prowadzi do uczynków. Z drugiej strony... co Jakub doda je na zakończenie wersetu?

Na jakiej podstawie Bóg ocenia nasze życie (werset 24)?

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- zrozumieją, że język ma moc czynienia wiele dobrego, ale może też bardzo zaszkodzić.
 - uświadomią sobie, że nie udaje się im opanować język i przyznają, że potrzebują Bożej pomocy.
 - będą z namysłem używać swego języka i będą się starać odzywać uprzejmie do swoich rodziców, kolegów i nauczycieli.

Niezbawione osoby poczują się zmotywowane do odpowiedzenia na słowa Jezus: „Albowiem z obfitości serca mówią usta” (Mat. 12,34). Dostrzegą, że potrzebują przyjąć Chrystusa i zostać wypełnionym Jego miłością.

Wstęp: Zgadywanka

(Postaraj się, aby nie otwierano arkuszy ćwiczeń, żeby nie ujawnić tematu studium).

- Chociaż jestem mały, jestem zdolny osiągnąć wielkie rzeczy!
- Potrafię robić to, co dobre, ale również potrafię wyrządzić wiele zła!
- Jestem mięsistym, płaskim, ruchliwym organem.

Kto ja jestem?... Język!

W trzecim rozdziale swojego listu Jakub porusza kolejny problem: opanowanie języka (choć już wcześniej nawiązywał do tego tematu w 1 rozdziale, wersetach 19 i 26). Jakub wykorzystał trafne ilustracje, aby uzmysłwić nam, że musimy być wyjątkowo ostrożni, kiedy chodzi o tę małą część naszego ciała. Tylko Bóg może powstrzymać język od wyrządzenia zła. (Rozdaj każdemu arkusz ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 3,3-12

3. A jeśli koniom wkładamy w pyski wędzidla, aby nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem.
4. Także i okręty, chociaż są tak wielkie i gwałtownymi wichrami pędzone, kierowane bywają małym sterem tam, dokąd chce wola sternika.
5. Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. **Jakie wielki las zapala mały ogień!**
6. I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; **kala on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło.**
7. Bo **wszelki** rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich **może** być ujarzmiony przez rodzaj ludzki.
8. Natomiast nikt z ludzi **nie może** ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiertelności jadu.
9. Nim wysławiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże.
10. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak, bracia moi, być nie powinno.
11. Czy źródło wydaje z tego samego otworu wodę słodką i gorzką?
12. Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Tak **też** słony zdrój nie może wydać słodkiej wody.

16 lat +

Jeżeli nauczysz starszą grupę, możesz dodać dwa pierwsze wersety 3 rozdziału. Jakub kieruje słowa przestrogi do tych, którzy chcą być nauczycielami i uczyć doktryn chrześcijańskich. Ta funkcja dawała ogromny prestiż w tamtych czasach, gdyż niewielu ludzi potrafiło czytać. Jakub martwił się, widząc ludzi angażujących się w tę służbę ze złych pobudek. Ostrzega ich, że nauczyciele będą poddani surowej ocenie przez Boga, ponieważ ciąży na nich ogromna odpowiedzialność za budowanie wiary innych. Pozostała część rozdziału zawiera ogólne wskazówki i nie dotyczy wyłącznie nauczycieli.

Moc języka 1 – Do czego Jakub porównuje język (wersety 3 i 4)?

Do *wędzidła*, dzięki któremu można usidlić konie oraz do *steru* kierującego ogromnym okrętem (arkusz ćwiczeń). Konie czasami nie są posłuszne, lecz wymyślono mały przyrząd, który pozwala je opanować. Łodzie popychane silnymi wiatrami osiągają duże prędkości, lecz to mały ster prowadzi je we właściwym kierunku. A więc pewne małe przedmioty są w stanie opanować najbardziej nawet silne odruchy.

2 – Na co te dwie ilustracje wskazują (werset 5)?

Język jest mały, lecz potrafi dokonać wielkich rzeczy (arkusz ćwiczeń). Może wywrzeć wpływ na ludzi i bieg wydarzeń. (Jakub nadaje ludzkie cechy językowi – podobnie uosabia pożądlivości, grzech i śmierć w rozdziale 1, wersetach 14 i 15).

Ilustracja: Słowa mleczarza

Cheryl, 5-letnia dziewczynka, mieszkała w USA i była córką sklepiarza. Każdego ranka siadała w kącie sklepu i czekała na przyjazd mleczarza. Lubiła, kiedy mówił do niej, przekraczając próg: „Jak się ma moja mała Miss Ameryki?”. Te kilka słów kiełkowało w głowie Cheryl i stały się jej marzeniem. W 1980 roku Cheryl Prewitt została królową piękności. Jaki wpływ mogą mieć słowa prostego mleczarza!

3 – Nasze słowa mogą mieć wpływ na innych.

W jakich okolicznościach mogą osiągnąć wiele dobrego?

- Kiedy ktoś jest smutny – słowa pocieszenia.
- Kiedy ktoś popełnił błąd – słowa napomnienia.
- Kiedy ktoś był zlekceważony – słowa uznania.
- Kiedy ktoś ma problemy – słowa zachęty.

Nasze słowa mogą podnieść na duchu wielu ludzi i być jak balsam (Przyp.Sal. 10,21; 12,18).

Krzywda wyrządzona przez język

4 – Jakub porównuje język do ognia (wersety 5b i 6).

Pod jakim względem ta ilustracja różni się od poprzednich?

Pokazuje to, że *moc języka może być niszcząca* (arkusz ćwiczeń). Jedna zapałka wystarczy, aby las stanął w płomieniach i zamienił się w popiół. Pomyśl o relacjach oglądanych w telewizorze podczas lata: pożary niszczą ogromne obszary lasów. (Wyraz przetłumaczony jako „las” może także oznaczać „gąszcz”. Wzgórza na terenie Palestyny często były nimi porośnięte. Kiedy zaczynał się pożar, szybko rozprzestrzeniał się, a jego skutki były katastrofalne).

16 lat +

Możesz wyjaśnić w tej grupie wiekowej, że porównanie języka do ognia występuje także w innych tekstach biblijnych. Przyp.Sal. 16,27: „Nicpoń kopie doły zguby, a jego mowa jest jak ogień płonący”. Przyp.Sal. 26,21: „Czym węgiel dla żaru i drzewo dla ognia, tym człowiek kłótlivy dla wzniecenia sporu”.

Metoda: Ukryte słowa

Wersety 6 mówi o tym, że język jest „światem nieprawości”. Kilka słów wskazujących na niewłaściwe użycie języka zostało umieszczonych w diagramie. Zakreśl je.

(Kiedy nastolatki odnajdą wyrazy, możesz poprosić o podanie definicji każdego z nich).

C	N	I	E	U	P	R	Z	E	J	M	O	Ś	Ć	T
E	Q	W	A	D	F	H	U	O	P	J	K	N	L	P
I	Z	W	Q	L	A	Z	A	C	V	B	V	M	O	O
N	A	A	T	J	D	S	T	R	E	R	L	O	Y	V
A	F	S	Y	G	A	W	Q	M	N	C	V	G	T	E
W	G	D	I	K	Ł	A	W	H	C	E	Z	R	P	S
E	M	Z	T	J	R	S	W	E	T	O	P	L	X	Z
I	N	X	R	E	A	Y	D	A	O	B	M	O	W	A
M	Y	L	A	M	E	N	T	W	M	C	C	T	Z	Q
Ś	O	M	C	Q	D	E	R	Y	M	I	I	K	W	W
Y	R	G	X	Q	E	Y	R	P	K	Z	A	A	V	M
W	F	H	B	A	B	N	E	T	P	A	A	Z	D	L

5 – Na co Jakub chce wskazać, kiedy stwierdza, że język jest „rozpalony przez piekło”?

Szatan sprawia, że język ma niszczącą moc (arkusz ćwiczeń). Szatan jest władcą piekła. On też podsuwa nam słowa mające niszczącą moc. Historia dostarcza nam przykładów tego, jednym z nich jest Adolf Hitler. Szatan wykorzystał jego elokwencję, aby doprowadzić do zagłady wielu narodów.

Metoda: Analiza przypadku

W podanym przykładzie zobaczymy, jak słowa mogą zepsuć nasze relacje z innymi. „Szymon ma zaległości w nauce. Po tym jak dostał złe stopnie, zaczął zazdrościć swojemu koleźce Patrykowi, który z łatwością zalicza każdą klasówkę. „Jestem przekonany, że Patryk oszukuje” – powiedział Szymon do kolegów na boisku. Szymon powtarzał wszystkim: Patryk pewnie ściąga na egzaminach! Plotka rozniosła się po klasie. Tylko parę osób nie uwierzyło. Od tej pory Patryk zaczął mieć złą opinię. Kiedy ktoś następnego dnia nazwał go oszustem, zaskoczony Patryk próbował się bronić. Wtedy kilka następnych osób przyłączyło się i oskarżyło go o ściąganie. Szymon stał tylko z boku; żałował tego, co zrobił, ale było za późno, aby cofnąć wypowiedziane słowa”.

- 1) Z jakiego powodu pojawiła się plotka?
- 2) Jakie były skutki tego dla Patryka, Szymona i innych osób?
- 3) Co możesz zrobić, aby się przeciwstawić takiemu złemu użyciu języka?

Słowa Winstona Churchilla

„Człowiek ma coraz większy wpływ na każdą dziedzinę, z wyjątkiem siebie samego”. Zadziwiające jest to, że człowiek jest w stanie polecieć na Księżyc i wrócić z powrotem. Lecz kiedy dotyczy to wypowiedzianych słów, nie potrafimy opanować ani celu ich lotu, ani zasięgu ich wpływu.

Jakub mówi, że człowiek zdołał ujarzmić dzikie zwierzęta, lecz nie potrafi zapanować nad własnym językiem (wersety 7 i 8). Jednak to, co jest niemożliwe dla ludzi, jest możliwe dla Boga (Łuk. 18,27). Bóg chce nam pomóc i jest w stanie to uczynić.

Język: 6 – W wersety 9 i 10 jest mowa o tym, że używamy języka jednocześnie gorzki i słodki do dwóch przeciwnych celów. Jakich?

Wystawiamy Pana = Uwielbiamy Go, oddajemy Mu chwałę (arkusz ćwiczeń).

Przeklinamy ludzi = życzymy im wszystkiego co najgorsze (arkusz ćwiczeń), życzymy im, aby byli na wieki oddaleni od Boga. Takie słowa są nie do zaakceptowania, ponieważ ludzie zostali stworzeni na obraz Boga.

W tym sensie nasz język jest zdolny do tego co najlepsze i najgorsze. Najpiękniejsze, ale również najokropniejsze słowa padają z tych samych ust.

7 – Jakiej ilustracji używa Jakub, aby pokazać, że język jest niekonsekwentny (werset 11)?

Słodka i gorzka woda nie mogą wypływać z tego samego źródła (arkusz ćwiczeń). W biblijnych czasach dostęp do studni był dla mieszkańców Palestyny bardzo ważny. Przeżycie zależało od dostępu do wody. Na szczęście z wodą ze źródła nie dzieje się tak, że raz jest słodka, a raz słona!

8 – Jakub robi porównanie do praw natury: drzewo owocowe wydaje owoc właściwy dla niego (werset 12). W jaki sposób ta ostatnia ilustracja odnosi się do nas?

Słowa, jakie wypowiadamy, powinny świadczyć o tym, że należymy do Chrystusa (arkusz ćwiczeń). To nie jest normalne, że dziecko Boże używa raniących słów.

9 – To pouczenie Jakuba przypomina nauczanie Jezusa: „Albowiem z obfitości serca mówią usta” (Mat. 12,34).

Czym przepelnione jest twoje serce i umysł – co z nich wypływa?

Jak długo jesteśmy pod władzą grzechu, nieuniknione jest, że nasz język będzie często narzędziem w złej sprawie. Za wypowiedziane złe słowa grozi nam potępienie przez Boga (Mat. 12,37). Poproś Jezusa Chrystusa, aby oczyścił cię (1 Jana 1,7) i wypełnił twoje serce Swoją miłością. Tylko z dobrego serca mogą popłynąć dobre słowa.

Lekcja pokazowa: Szklanka wody

Kiedy napełnisz szklankę wodą i potrącisz ją, co się stanie? Z pewnością szklanka się zakłóśnie i część wody się wyleje. W relacjach z innymi zdarza się, że jesteśmy „traćcami” przez innych. Co wówczas wychodzi z twoich ust? Jeżeli nasze serca są pełne nienawiści, wypowiedzane wówczas słowa będą niszczące. A jeśli nasze serce jest pełne Bożej miłości, wypowiedzane słowa będą uprzejme.

Zakończenie

Możesz się zwrócić do Boga słowami modlitwy Dawida: „Panie, postaw straż przed ustami moimi, pilnuj drzwi warg moich!” (Ps. 141,3). Bóg chce kontynuować Swoje dzieło, abyś stawał się coraz bardziej podobny do Niego. On może strzec twojego języka i pomóc ci zwracać się z miłością do rodziców, nauczycieli i kolegów. Poproś Go, by to uczynił. (Zakończ krótką modlitwą).

„Albowiem z obfitości serca mówią usta” (Mat. 12,34).

„Panie, postaw straż przed ustami moimi, Pilnuj drzwi warg moich!” (Ps. 141,3).

Język

List Jakuba 3,3-12

- 3. A jeśli koniom wkładamy w pyski wędzidła, aby nam były posłuszne, to kierujemy całym ich ciałem.
- 4. Także i okręty, chociaż są tak wielkie i gwałtownymi wichrami pędzone, kierowane bywają małym sterem tam, dokąd chce wola sternika.
- 5. Tak samo i język jest małym członkiem, lecz pyszni się z wielkich rzeczy. Jakże wielki las zapala mały ogień!
- 6. I język jest ogniem; język jest wśród naszych członków swoistym światem nieprawości; kala on całe ciało i rozpala bieg życia, sam będąc rozpalony przez piekło.
- 7. Bo wszelki rodzaj dzikich zwierząt i ptaków, płazów i stworzeń morskich może być ujarzmiony przez rodzaj ludzki.
- 8. Natomiast nikt z ludzi nie może ujarzmić języka, tego krnąbrnego zła, pełnego śmiertcionośnego jadu.
- 9. Nim wysławiamy Pana i Ojca i nim przeklinamy ludzi, stworzonych na podobieństwo Boże.
- 10. Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak, bracia moi, być nie powinno.
- 11. Czy źródło wydaje z tego samego otworu wodę słodką i gorzką?
- 12. Czy drzewo figowe, bracia moi, może rodzić oliwki albo winna latorośl figi? Tak też słony zródź nie może wydać słodkiej wody.

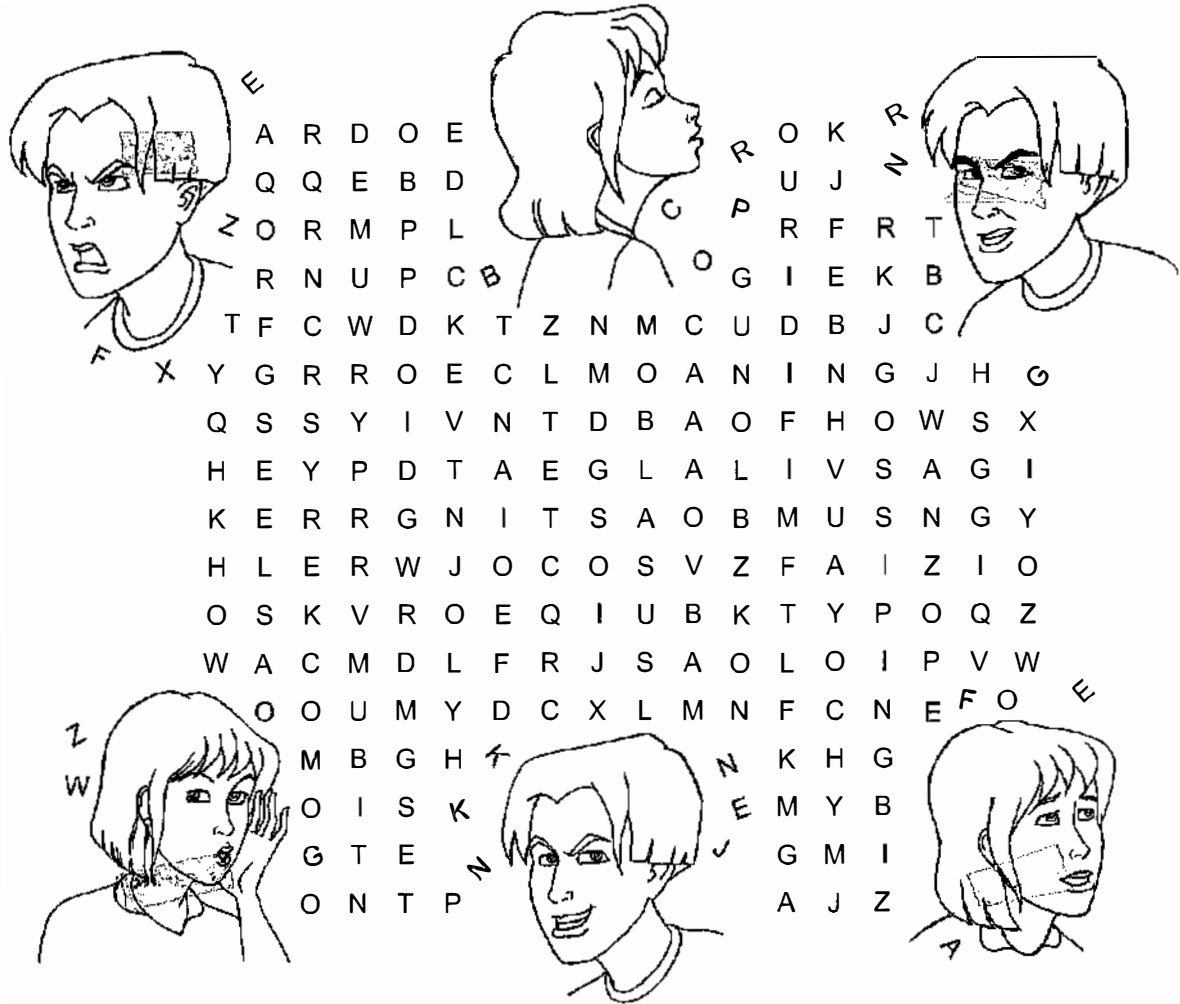
Do czego Jakub porównuje język (wersety 3 i 4)?

_____ zdolny do _____
_____ zdolny do _____

Na co te dwie ilustracje wskazują (werset 5)?

Nasze słowa mogą mieć wpływ na innych. W jakich okolicznościach mogą osiągnąć wiele dobrego?

Jakub porównuje język do ognia (wersety 5b i 6). Pod jakim względem ta ilustracja różni się od poprzednich?

Na co Jakub chce wskazać, kiedy stwierdza, że język jest „rozpalony przez piekło”?

W wersetach 9 i 10 jest mowa o tym, że używamy języka do dwóch przeciwnych celów. Jakich?

_____ co oznacza _____

_____ co oznacza _____

Jakiej ilustracji używa Jakub, aby pokazać, że nasze używanie języka jest pozbawione konsekwencji (werset 11)?

Jakub czyni porównanie do praw natury: drzewo owocowe wydaje owoc właściwy dla niego (werset 12). W jaki sposób ta ostatnia ilustracja odnosi się do nas?

„Albowiem z obfitości serca mówią usta” (Mat. 12,34).

„Panie, postaw straż przed ustami moimi, Pilnuj drzwi warg moich!” (Ps. 141,3).

Konflikty

List Jakuba 3,17-4,2

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- zastanowią się, co może wywołać konflikty.**
 - uświadomią sobie, jakie szkody mogą spowodować konflikty i zechcą dążyć do pokoju.**
 - będą się starać okazywać łagodność i powściągliwość w stosunku do innych.**

Niezbawione osoby uświadomią sobie, że przede wszystkim muszą pojednać się z Bogiem.

Wstęp: Dyskusja z użyciem pomocy wizualnych

(Ustaw na środku stołu różne przedmioty, na przykład:

Gumka	Kompas	Świeczka	Gumka do wycierania
Zapałki	Bandaż	Taśma klejąca	Gwizdek
Zegarek	Maska	Chusteczka	Linijka
Pionek	Pinezka	Kołowrotek	

Poproś kilka osób z grupy, aby pomyślały o swoich relacjach z rodzicami. Pozostałe osoby niech się zastanowią nad relacjami z przyjaciółmi. Trzecia grupa niech przeanalizuje relacje z nauczycielami. Każdy będzie musiał wybrać przedmiot, który kojarzy się mu z tą relacją, a następnie niech to wyjaśni, uzasadniając swój wybór – bez osobistych szczegółów! Na przykład: „Kiedy proszę moich rodziców o pozwolenie na wyjście w sobotę wieczorem, to zawsze jest tak, jakby się zapalało *zapałkę*: dyskusja robi się gorąca!”. Kilka osób może użyć tego samego przedmiotu. Nasze relacje mogą się szybko zmieniać. Kłótnia może nagle wybuchnąć, pozostawiając po sobie przykre ślady. We fragmencie, który studiujemy, Jakub wyjaśnia przyczyny konfliktów oraz w jaki sposób można ich unikać. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 4,1-2 oraz 3,17-18

(Proponujemy, aby najpierw przestudiować drugą część podanego tekstu, aby zyskać lepsze zrozumienie).

4,1 Skądże spory i skąd walki między wami? Czy nie pochodzą z namietności waszych, które toczą bój w członkach waszych?

4,2 Pożądacie, a nie macie; zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; walczycie i spory prowadzicie (...)

3,17 Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustepliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna.

3,18 A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.

Powody 1 – 0 jakich rodzajach konfliktów mówi Jakub?

Rywalizacja pomiędzy wierzącymi w zborach (arkusz ćwiczeń). Nasze poznanie jest zawsze ograniczone, ale wyrażenia użyte przez Jakuba pomagają w zrozumieniu tego tematu. Niektórzy ludzie chcieli dominować wśród wierzących, zazdrościli innym statusu lub próbowali wpłynąć na ich przekonania. Zbór stał się sceną walki o władzę. (Apostoł Paweł opisał taką samą sytuację. Niezgoda dotyczyła niekiedy doktryn i praktyk chrześcijańskich – 2 Kor. 12,20; Tyt. 3,9).

2 – Jakub zachęca nas do poszukiwania źródła takich konfliktów. O czym mówi druga część wersetu 1?

To owoc naszych namiętności (arkusz ćwiczeń), które są głęboko zakorzenione w naszych sercach. Pogardliwa postawa niektórych chrześcijan wynikała z ich osobistych ambicji – pożądaną władzy. Myśleli wyłącznie o własnych celach, a nie o sprawach zboru. (Jakub użył na określenie „namiętności” greckiego słowa, które jest neutralne, lecz w tym kontekście chodzi o niewłaściwe przyjemności. Ten werset przypomina tekst Jakuba 1,14 na temat źródła pokus).

Metoda: Analiza przypadku

Konflikty, które wybuchają w danej chwili, są skutkiem pragnień i żądz, które nas stale wypełniają. Jakie złe pragnienia stały się przyczyną kłótni w przedstawionych sytuacjach?

- Po przegranej meczu dwóch piłkarzy bije się w szatni.
- Nastolatek kłóci się z rodzicami, ponieważ zabronili mu pójść w sobotę na dyskotekę.
- Po otrzymaniu poprawionej klasówki uczeń wychodzi z klasy, trzaskając drzwiami.
- Nastolatka jadąca na rowerze przedrzeźnia kolegę, który jedzie na nowym skuterze.

(Odpowiedzi zależą od tego, w jaki sposób dane sytuacje zostaną zinterpretowane: ambicja, duma, zazdrość, zawiść). Zamiast dopuścić do wybuchu gniewu, powinniśmy przemyśleć motywy, jakie się za tym kryją.

3 – Czy moje pragnienia są zaspokojone?

Nie jesteśmy w stanie osiągnąć tego, czego pragniemy (arkusz ćwiczeń). Tyle rzeczy chcielibyśmy posiadać! Jest czymś normalnym, że czasami nasze pragnienia nie zostaną zaspokojone. Często jesteśmy sfrustrowani, niezadowoleni z tego, co mamy lub z naszej pozycji społecznej.

Konsekwencje 4 – Jakub mówi także o konsekwencjach. Do czego prowadzą złe emocje (druga część wersetu 2)?

Zabójstwa, walki, spory (arkusz ćwiczeń). Zazdrość narasta i wywołuje wrogie zachowania – podobnie balon wypełniony zbyt dużo powietrzem w końcu pęknie.

5 – Czy chrześcijanie naprawdę byli „zabójcami”?

Ten zwrot nie musi być odczytany dosłownie. *Jakub ma na myśli tak naprawdę przestępstwa moralne* (arkusz ćwiczeń). W rzeczywistości nasze postawy i słowa mogą głęboko zranić i „zniszczyć” jakąś osobę, nawet bez użycia fizycznej przemocy. (W Mat. 5,21-26 Jezus podkreśla znaczenie gniewu. Nakazuje, by bez zwlekania pogodzić się z innymi ludźmi).

6 – Czy przypominasz sobie jakąś historię biblijną, w której zazdrość naprawdę doprowadziła do morderstwa?

To historia Kaina i Abla (arkusz ćwiczeń) opisana w 1 Mojż. 4,1-16. Kain nie mógł się pogodzić z faktem, że Bóg odniósł się przychylnie do ofiary jego brata. Nie próbował pokroić swojego gniewu, pomimo Bożego ostrzeżenia. Zabił brata. Ta tragedia powtarza się przez kolejne pokolenia.

Ilustracja: Statystyki

Tylko jeden krok dzieli przemoc werbalną od fizycznej. W wielu szkołach uczniowie przekroczyli tę granicę. Według raportu francuskiego ministerstwa edukacji podczas roku szkolnego 2002/2003 odnotowano 72 057 aktów przemocy. Z tego 70 procent miało miejsce w gimnazjach wśród 12–15-latków. Przypadki te dotyczyły:

- 21003 – przemocy fizycznej
- 7844 – kradzieży i prób kradzieży
- 1952 – rzucania kamieniami lub innymi przedmiotami
- 1757 – napaści lub prób napaści

Czy z takimi przypadkami przemocy spotykasz się w swojej szkole? W jaki sposób reagujesz? Co możemy zrobić, aby ograniczyć przemoc?

Właściwa postawa 7 – Jeżeli chcemy zaprowadzać pokój, z kim przede wszystkim musimy żyć w zgodzie?

Z Bogiem (arkusz ćwiczeń). Poprzez wybór zła człowiek z własnej woli stał się wrogiem Boga (Kol. 1,21). Skupiony na sobie jest niewolnikiem własnych pożądliwości (Tyt. 3,3) i zarazem niezdolny, aby żyć w pokoju z innymi ludźmi. Lecz Bóg w Swojej miłości pojednał nas z Sobą poprzez ofiarowanie Swego Syna na krzyżu (Kol. 1,22). Jezus usunął barierę grzechu, jaka była między nami a Bogiem. Grzeszny człowiek ma za zadanie tylko przyjąć z wiarą tę propozycję pojednania, jaką Bóg do nas kieruje. Każdy z nas musi uchwycić wyciągniętą w swoim kierunku rękę Boga. Czy pojednałeś się z Bogiem? Czy masz pokój z Nim?

8 – Co to jest „mądrość, która jest z góry”, o której mówi Jakub (3,17)?

Słowo „mądrość” często występuje, gdy mowa o właściwej wiedzy lub słowach. Jakub odnosi je do właściwego zachowania. „Mądrość, która jest z góry” jest *sposobem życia zainspirowanym przez Boga* (arkusz ćwiczeń). W tym wersecie Jakub opisuje zachowanie, jakie według Boga powinno charakteryzować każdego człowieka.

Metoda

(Podziel uczestników na grupy po 2-3 osoby i poleć, aby połączyli charakterystyczne cechy mądrości z listy po lewej stronie z postawami wypisanymi po stronie prawej).

Mądrość z góry

(Po poprawieniu wykresu, poproś uczestników, aby ponownie przeczytali listę – osobiście i podkreślili dwie dziedziny z lewej kolumny, w których najbardziej powinni się zmienić). Te cechy spotykamy u Jezusa Chrystusa. On jest Dobrym Pasterzem, łagodnym i spokojnym (2 Kor. 10,1). On jest całkowicie bez grzechu. On jest „prawdą”. On przynosi pokój i prosi Swych uczniów, aby go czynili (Mat. 5,9).

9 – Czy chrześcijanin musi czasami zaakceptować konfrontację? W jakich sytuacjach?

Wyobraź sobie, że zauważyłeś, jak grupa nastolatków dokucza dziecku. Przewrócili jego rower, wyrzucili rzeczy z plecaka na ziemię i zaczęli je kopać. Czy powinieneś zainterweniować?

Wyobraź sobie, że podczas przerwy twój kolega zaczyna wyśmiewać się z wiary chrześcijańskiej, a jego słowa obrażają Boga. Czy powinieneś mu przerwać?

Czasami musimy stanąć w obronie Boga i dobra (arkusz ćwiczeń). Są to sytuacje, w które należy się zaangażować. Lecz pamiętaj, abyś w tych wyjątkowych sytuacjach nie zapomniał o zasadach wiary chrześcijańskiej. Nic nie usprawiedliwia ducha gniewu i walki!

16 lat +

Ciekawe teksty do omówienia:

- *Mat. 21,12-13 oraz 22,15-21:* Pan Jezus wygonił ze świątyni kupców i powyracał ich stoły, gdyż ci zamienili dom Boży w jaskinię zbójców. Innym razem gwałtownie przeciwstawił się faryzeuszom, gdyż wypaczali prawdę.
- *Dz. Ap. 4,15-20:* Apostołowie mieli konflikt z władzami, ponieważ te zabroniły im zwiastować Ewangelię.

10 – Podsumowując, jakiego obrazu używa Jakub, aby wezwać nas do zaprowadzania pokoju (werset 18)?

Sianie z myślą o żniwach (arkusz ćwiczeń). Działanie na rzecz pokoju nie jest łatwym zadaniem. Ale to, co zasiejesz, wyda dobry owoc – relacje, które będą się podobać Bogu. (Werset 18 jest trudny do przetłumaczenia. Owoce sprawiedliwości jest zasiewany albo przez pokój czyniących albo dla czyniących pokój).

Metoda: Scenka

Jeśli czas pozwoli, możesz przedstawić sytuacje konfliktowe:

Ojciec jest w szoku, po tym jak znalazł paczkę papierosów w kieszeni swojego nastoletniego syna. Gdy ten wyjaśnia, że należą do kolegi, ojciec wpada w gniew. Włącza się mama.

Po lekcjach Dawid prosi Marka, aby pożyczył mu telefon komórkowy. Marek odmawia, ponieważ Dawid pożyczał go już trzy razy tego dnia. Następuje kłótnia. Ich kolega Łukasz stara się rozładować sytuację.

(Celem tego ćwiczenia jest zastanowienie się, w jaki sposób rozwiązywać konflikt. Po odegraniu scenki poświęć czas na dyskusję o tym, co się wydarzyło: Co takiego powiedział Łukasz, aby uspokoić kolegów? Jakie trudności napotkał? Jakich innych środków mógł użyć, aby doprowadzić do zgody? Czy powinien wypowiedzieć swoje oceny, stawać po czyjejś stronie? Po dyskusji powtórz scenkę z nowymi aktorami).

Zakończenie

Być może odkryłeś, że niektóre twoje relacje nie są właściwe – z rodzicami, nauczycielami, kolegami lub innymi osobami. Czy od dzisiaj chcesz zaprowadzać pokój?

„Młodzieńców poządliwość się wystrzegaj, a zdążaj do sprawiedliwości, wiary, miłości, pokoju z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca” (2 Tym. 2,22).

Konflikty

List Jakuba 3,17-4,2

(Proponujemy, aby najpierw przestudiować drugą część podanego tekstu, aby uzyskać lepsze zrozumienie).

- **4,1** Skądże spory i skąd walki między wami? Czy nie pochodzą z namiętności waszych, które toczą bój w członkach waszych?
- **4,2** Pożądacie, a nie macie; zabijacie i zardzoście, a nie możecie osiągnąć; walczyte i spory prowadzicie (...)
- **3,17** Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustępliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, nie stronnicza, nie obłudna.
- **3,18** A owoc sprawiedliwości bywa zasiewany w pokoju przez tych, którzy pokój czynią.

Powody

O jakich rodzajach konfliktów mówi Jakub?

Jakub zachęca do poszukiwania źródła takich konfliktów. O czym mówi druga część wersetu 1?

Po przegranym meczu dwóch piłkarzy bije się w szatni.

Po otrzymaniu poprawionej klasówki uczeń wychodzi z klasy trzaskając drzwiami.

Nastolatek kłóci się z rodzicami, ponieważ zabronili mu pójść w sobotę na dyskotekę.

Nastolatka jadąca na rowerze przedrzeźnia kolegę, który jedzie na nowym skuterze.

Co zostało podkreślone w drugiej części wersetu 2 na temat złych pragnień, które nas wypełniają?

Konsekwencje

Jakub mówi także o konsekwencjach. Do czego prowadzą złe emocje (druga część wersetu 2)?

Czy chrześcijanie naprawdę byli „zabójcami”?

Czy przypominasz sobie jakąś historię biblijną, w której zazdrość naprawdę doprowadziła do morderstwa?

Właściwa postawa

Jeżeli chcemy zaprowadzać pokój, z kim przede wszystkim musimy żyć w zgodzie?

Co to jest „mądrość, która jest z góry”, o której mówi Jakub (3,17)?

Jest czysta	● Bądź dobry i uprzejmy dla tych, którzy są w potrzebie.
Jest pokojowa	● Kochaj każdego, nie dyskryminuj nikogo.
Jest łagodna	● Rób wiele dobrych rzeczy dla innych.
Jest skłonna ustąpić	● Staraj się zachowywać we właściwy sposób.
Jest pełna miłosierdzia	● Bądź szczery, wiedząc, jak mówić prawdę w miłości.
Wydaje owoce	● Staraj się żyć w pokoju ze wszystkimi będącymi wokół.
Nie robi różnicy	● Przyjmij to, co ci mówią, zamiast zawsze stawiać opór.
Nie jest obłudna	● Reaguj w sposób wyważony, zamiast tracić panowanie nad sobą.

Czy chrześcijanin musi czasami doprowadzić do konfrontacji? W jakich sytuacjach?

Podsumowując, jakiego obrazu używa Jakub, aby wezwać nas do zaprowadzania pokoju (werset 18)?

„Młodzieńczych pożądlivości się wystrzegaj, a zdążaj do sprawiedliwości, wiary, miłości, pokoju z tymi, którzy używają Pana z czystego serca” (2 Tym. 2,22).

Plany na przyszłość

List Jakuba 4,13-16

Cele

Wierzące nastolatki: rozumieją, że ich przyszłość jest w rękach suwerennego Boga.

 pożałują, że czasami realizowali własne zuchwałe plany.

 powierzą w modlitwie swoje plany Bożej woli.

Niezbawione osoby pomyślą o niepewności życia oraz zostaną zachęczone, aby uwierzyć w Boga i otrzymać życie wieczne.

Wstęp: Język fotograficzny

(Przed spotkaniem wytnij około 50 zdjęć z różnych czasopism i rozłóż je na stole. Poproś grupę, aby odpowiedziała na pytanie: Jakie masz plany? Mogą one dotyczyć najbliższej przyszłości, nieco dalszej lub bardzo odległej. W celu zilustrowania swojej wypowiedzi uczestnicy powinni wykorzystać dwie fotografie. To samo zdjęcie może być użyte przez kilka osób).

Czy będziemy w stanie zrealizować te plany? Nie jesteśmy tego pewni. We fragmencie, który dzisiaj przestudiujemy, Jakub przypomina, że nasza przyszłość zależy od Boga i że nie wiemy, co nam przyniesie jutro. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 4,13-16

13. A teraz wy, którzy mówicie: **Dzisiaj albo jutro pójdziemy do tego lub owego miasta, zatrzymamy się tam przez jeden rok i będziemy handlowali i osiągnęli zyski,**
14. **Wy, którzy nie wiecie, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, która ukazuje się na krótko, a potem znika.**
15. **Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo.**
16. **Wy natomiast chępcie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chępliwość jest zła.**

Nasze plany są czasami zuchwałe

1 – Do jakiej grupy zawodowej zwraca się Jakub (werset 13)?

Do *bogatego biznesmena*, który planuje osiągnąć kolejne zyski (arkusz ćwiczeń). W czasach Jakuba handel był popularnym zajęciem. Wielu Żydów jeździło do miast basenu Morza Śródziemnego, aby prowadzić tam interesy. (Brak wyrażenia „moi bracia” jest dowodem na to, że Jakub mówi ogólnie o ludziach biznesu, a nie konkretnie o wierzących).

Czytając ten werset, możemy odnieść jego treść do sytuacji z współczesnych stosunków: biznesmen przenosi swoje biuro do większego miasta, aby rozwinąć działalność, wpływy i osiągnąć większe zyski.

2 – Przyjrzyjmy się ponownie wersetowi 13. Co złego jest w tych ludziach i ich planach?

Są *zuchwali* (arkusz ćwiczeń). Są pewni siebie, sami decydują: dokąd się udadzą, kiedy mają wyjechać i na jak długo, tak jakby mieli pełną władzę nad okolicznościami. Jakub nie krytykuje faktu, że układają plany, potępia natomiast zarozumiałość, jaką wykazują. Uważają, że panują nad czasem. „Spędzimy w nowym mieście rok, rozwijając firmę i zwiększając swoje konto w banku. Sukces gwarantowany!”. Właśnie to pełne pychy rozumowanie Jakub chce napiętnować. Czy my również nie mamy skłonności do okazywania zbytnej pewności siebie?

Nasze plany są bardzo niepewne 3 – Jakub zadaje pierwsze pytanie (werset 14). Co chce przypomnieć swoim czytelnikom?

Nie wiemy, co nam przyniesie jutro (arkusz ćwiczeń).

Ci ludzie interesu, którzy układają plany na rok z góry, tak naprawdę nie wiedzą, co się im przydarzy jutro. Panowanie nad czasem to tylko złudzenie.

4 – Jakiego rodzaju okoliczności mogą się pojawić w naszym życiu i pokrzyżować nasze plany?

Choroba, wypadek, atak terrorystyczny, trudności finansowe, nowa znajomość, powtórne przyjście Pana Jezusa... (arkusz ćwiczeń). Przyjście Pana może nastąpić w każdej chwili; to będzie tematem naszego następnego studium. Zdajemy sobie sprawę, że nieprzewidziane wydarzenia mogą zmienić bieg naszego życia. Nowoczesna technologia nie daje możliwości uniknięcia nieznanego. Nie wiemy, kiedy nasze ziemskie życie dobiegnie końca.

5 – Dlaczego Jakub porównuje życie do pary (druga część wersetu 14)?

Ponieważ nasze życie jest ulotne i krótkie (arkusz ćwiczeń). Pomyśl o porannej mgłę, która unosi się nad jeziorem lub polami. Kiedy słońce wschodzi, szybko rozprasza mgłę, która znika w kilka minut. (Uwaga: greckie słowo użyte tutaj można przetłumaczyć także: „dym”. Nasze istnienie jest jak dym, który wiatr szybko rozwiewa). Nie możemy zapominać, że nasze życie jest krótkie i niepewne.

16 lat +

Księgi Mądrości w Biblii wiele miejsca poświęcają przemijającej naturze życia. Oto kilka fragmentów, które można przestudiować ze starszą grupą: Job 7,7 porównuje życie do oddechu; Ps. 90,3-6 do trawy, która rano kwitnie, a wieczorem więdnie; Ps. 102,4 do dymu, który znika; Ps. 144,4 do tchnienia oraz cienia, które szybko znikają. Przeczytaj także Ps. 39,5-8 oraz Przyp. Sal. 27,1.

Ilustracja: Żyć sto lat!

M.J. Rodale był naczelnym redaktorem amerykańskiej gazety oraz zwolennikiem zdrowej żywności. W wieku 72 lat oświadczył z przekonaniem, że będzie żył 100 lat. Jego deklaracje zostały opublikowane w dzienniku *New York Times* oraz w telewizji, jednak wkrótce ich autor zmarł na atak serca.

6 – Czy wobec tego powinniśmy żyć w lęku przed jutrem?

Świadomość ulotności naszego życia może martwić tych, którzy są z dala od Boga. W Ewangelii Jana 3,36 napisano: „...kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny (arkusz ćwiczeń); kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim”.

Ważne jest, aby zaufać Jezusowi Chrystusowi, który umarł na krzyżu za nasze grzechy i powstał z martwych. I choć jako wierzący możemy mieć wątpliwości co do naszego ziemskiego życia, to nasze wieczne przeznaczenie jest pewne. Mamy zapewnione życie wieczne z Bogiem. Czy masz tę pewność?

Niektóre nastolatki odkładają decyzję o nawróceniu na przyszłość. „Później to zrobię, mam mnóstwo czasu!”. Lecz jutro może być za późno. Nie zwlekaj!

Nasze plany powinny być podporządkowane Bogu 7 – Co powinniśmy robić, kiedy układamy plany (werset 15)?

Powiedz: „Jeżeli Pan zechce” (arkusz ćwiczeń).

To wyrażenie nie jest jakąś magiczną formułą, która gwarantuje sukces!

8 – Jaką postawę te słowa powinny odzwierciedlać?

W ten sposób uznajemy z pokorą, że nasze plany zależą od Boga (arkusz ćwiczeń). W przeciwieństwie do nas Bóg dobrze wie, co się stanie jutro. Dzięki Swojej mocy panuje nad biegiem wydarzeń. Jest Panem czasu i historii. Zamiast obmyślać własne plany, powinniśmy uznać Jego suwerenne panowanie w naszym życiu. Sukces lub porażka naszych planów zależą od Boga. Powierzmy Mu z ufnością swoje zamierzenia.

Ilustracja: „DV”

Być może zauważyłeś litery „DV” na chrześcijańskich publikacjach lub w listach. Oznaczają „z Bożej woli”, co po łacinie brzmi: *Domino volente*. Te dwie litery często występują, gdy mowa o przyszłych zamierzeniach. Po datach często występuje „DV”, a ma to przypominać ludziom, że wszystkie ich plany zależą od Bożej woli.

Metoda: Wykres do uzupełnienia

Bóg nie jest przeciwny temu, że układamy plany na przyszłość, ale chce, abyśmy je podporządkowali Jego woli. Przyjrzyjmy się, w jaki sposób apostoł Paweł podejmował różne przedsięwzięcia, zawsze pozwalając Bogu na „ostatni krok”. (Znajdź ochotników, którzy poszukają tych fragmentów w Biblii i przeczytają je. Uczestnicy mają za zadanie wypełnić tabelę z arkusza ćwiczeń).

Apostoł Paweł	Jego przedsięwzięcia	Jego podporządkowanie
Dz. Ap. 18,21	<i>Powrót do Efezu</i>	<i>Jeżeli to jest Bożą wolą</i>
Rzym. 1,10	<i>Możliwość odwiedzenia Rzymian</i>	<i>Jeżeli to jest Bożą wolą</i>
1 Kor. 16,7	<i>Pozostanie na jakiś czas wśród Koryntian</i>	<i>Jeśli Pan pozwoli</i>
Filip. 2,19	<i>Posłanie Tymoteusza do Filippi</i>	<i>Zaufanie Panu Jezusowi</i>

Ważne są nie tyle słowa „Jeśli Pan zechce”, ile poczucie zależności od Bożej woli. Jeżeli nasze plany się powiodą, chwałę za to oddamy Bogu. Jeżeli się nie udadzą, z pokorą uznamy, że nie są częścią Bożego planu.

9 – Dlaczego mamy skłonność do nieuwzględniania Boga w naszych planach (werset 16)?

Z powodu *chępliwości i arogancji* (arkusz ćwiczeń). To nasza duma powoduje, że snujemy własne plany. Twierdzimy, że sami potrafimy kierować swoim życiem. Wierzymy, że jesteśmy samowystarczalni i planujemy, patrząc jedynie przed siebie, a nie w górę. Pycha powoduje, że lekceważymy Bożą suwerenność. Usuwamy Boga z naszych planów. To głupie, ponieważ to On sprawuje władzę nad wszystkim!

Metoda: Fikcyjny list

(Podziel młodzież na grupy po 4-5 osób i każdej z nich rozdaj papier, ołówki oraz podaj poniższą instrukcję).

Zprzyśmiemy, że otrzymałeś list od przyjaciela:

Drogi... muszę podjąć decyzję dotyczącą kierunku studiów! Zawsze marzyłem, aby zostać trenerem sportowym, ale lubię także pracę przy komputerze. Moja mama chce, abym został inżynierem, jednak z moimi ocenami z matematyki nie mam szans! Nie wiem, co robić, a bardzo bym nie chciał popełnić błędu. Jaką mam podjąć decyzję? Czy możesz mi pomóc? Czy będziesz się o mnie modlić?

Ułóżcie wspólnie odpowiedź, stosując następujące porady z Biblii: Jak. 4,15 (poddanie się woli Bożej); Przyp. Sal. 3,5-6 (powierzenie się Jego prowadzeniu); Przyp. Sal. 15,22 (szukanie rady u innych).

Zakończenie

Wszyscy mamy plany i marzenia. Musimy uważać, żeby nie stać się jak polegający na sobie biznesmeni, do których zwracał się Jakub. Pamiętaj, że nasze istnienie i nasze aktywności nie są pewne. Nie wiemy, co przyniesie jutro. W modlitwie możemy jednak powierzyć nasze plany i zamiary suwerennemu Bogu i prosić Go, aby nas prowadził godnie ze Swoim doskonałym planem.

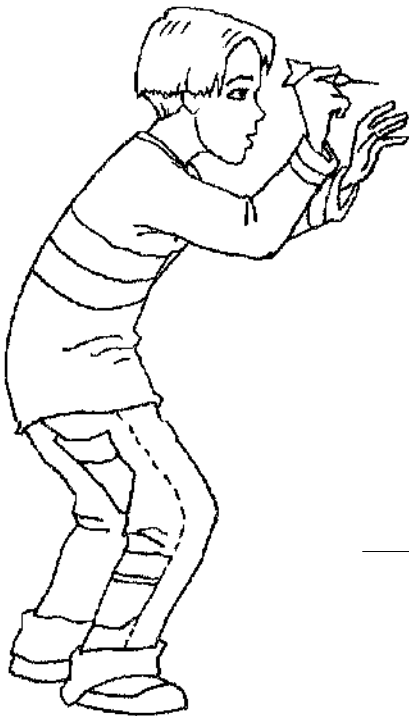
Czy zechcesz dzisiaj powierzyć swoje plany i zamiary Panu Bogu?

„Panie, wskaż mi drogi Swoje, ścieżek Swoich naucz mnie! Ale ja tobie ufam, Panie! Mówię: Tyś Bogiem moim. W ręku Twoim są losy moje” (Ps. 22,4; 31,15-16).

Plany na przyszłość

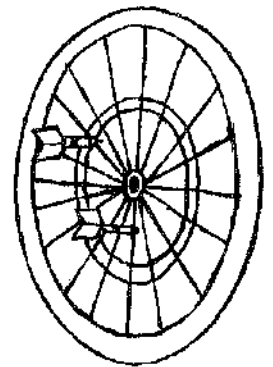
List Jakuba 4,13-16

- **13.** A teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro pójdziemy do tego lub owego miasta, zatrzymamy się tam przez jeden rok i będziemy handlowali i ciągnęli zyski,
- **14.** Wy, którzy nie wiecie, co jutro będzie. Bo czymże jest życie wasze? Parą jesteście, która ukazuje się na krótko, a potem znika.
- **15.** Zamiast tego, winniście mówić: Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo.
- **16.** Wy natomiast chełpicie się przechwałkami swoimi; wszelka tego rodzaju chełpliwość jest zła.

Nasze plany są czasami zuchwałe

Do jakiej grupy zawodowej zwraca się Jakub (werset 13)?

Przyjrzyjmy się ponownie wersetowi 13.
Co złego jest w tych ludziach i ich planach?

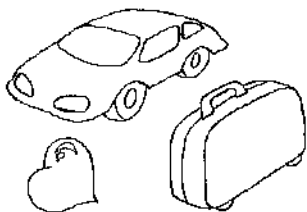
Nasze plany są bardzo niepewne

Jakub zadaje pierwsze pytanie (werset 14). Co chce przypomnieć swoim czytelnikom?

Jakiego rodzaju okoliczności mogą się pojawić w naszym życiu i pokrzyżować nasze plany?

Dlaczego Jakub porównuje życie do pary (druga część wersetu 14)?

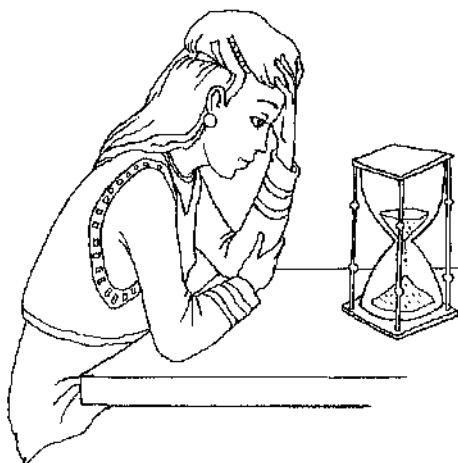
Ew. Jana 3, 36: „Każdy, kto wierzy w Syna _____; kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim”.

Nasze plany powinny być podporządkowane Bogu

Co powinniśmy robić, kiedy układamy plany (werset 15)?

Jaką postawę te słowa powinny odzwierciedlać?

Apostoł Paweł:	Jego przedsięwzięcia	Jego podporządkowanie
Dzieje Apostolskie 18,21		
Rzymian 1,10		
1 Koryntian 16,7		
Filipian 2,19		

Ważne są nie tyle słowa „Jeśli Pan zechce”, ile poczucie zależności od Bożej woli.

Dlaczego mamy skłonność do nieuwzględniania Boga w naszych planach (werset 16)?

„Panie, wskaż mi drogi Swoje, ścieżek Swoich naucz mnie!
Ale ja Tobie ufam, Pani! Mówię: Tyś Bogiem moim.
W ręku Twoim są losy moje” (Ps. 22,4; 31,15-16).

Powtórne przyjście Chrystusa

List Jakuba 5,1-8

Cele

- Wierzące nastolatki:**
- zrozumieją, że Pan Jezus powróci, aby potępić niewierzących i wywyższyć tych, którzy są Mu wierni.
 - uświadomią sobie, że Chrystus może powrócić w każdej chwili i zapragną być przygotowani na to.
 - będą się przygotowywać na przyjście Pana, głosząc Ewangelię ludziom żyjącym wokół.

Niezbawione osoby zostaną zachęczone do uwierzenia w Chrystusa, aby znaleźć się wśród tych, których On zabierze ze Sobą i otoczy chwałą.

Wstęp: Burza

Czy zdarzyło ci się, że wyjrzałeś przez okno i zobaczyłeś nadchodzącą burzę? Wiatr porывał i unosił liście. Nadciągały wielkie, czarne chmury i całe niebo pociemniało. Czasami widać jaskółki, które nisko fruwały. Ludzie uciekają do domów, aby się schronić. Wszyscy zamykają drzwi i okna, aby nie wypadły z trzaskiem. Nie można przeoczyć tych znaków ostrzegawczych: Zaraz zacznie się burza!

We fragmencie, który dzisiaj będziemy studiować, Jakub mówi o przyjściu Chrystusa. Wszystkie znaki ostrzegawcze zdają się wskazywać, że nastąpi to wkrótce, jednak nie wiemy, kiedy dokładnie. Ten ważny dzień będzie dla jednych ludzi straszny, a dla innych – radosny. Sprawdźmy, czy jesteśmy przygotowani. (Rozdaj arkusze ćwiczeń).

Tekst biblijny: List Jakuba 5,1-4.7-8

1. A teraz wy, bogacze! Płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na was przyjdą.
2. Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły.
3. Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie przeciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi.
4. Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, którzy ~~z~~ęli pola wasze, krzyczą, a wołania żenców dotarły do uszu Pana Zastępów.
7. Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny deszcz i późniejszy deszcz.
8. Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie.

Potępienie niesprawiedliwych

1 – W rozdziale 4 Jakub zwracał się do bogatych kupców. Do kogo teraz przemawia?

Do bogatych właścicieli ziemskich (arkusz ćwiczeń). Tekst opisuje zamożnych ludzi, którzy mają dużo ziemi i zatrudniają robotników. Ci właściciele są bezwzględni i wykorzystują innych. (Podobnie jak w poprzednim rozdziale, Jakub nie mówi o chrześcijanach jako właścicielach ziemskich, ale mówi ogólnie).

2 – Dlaczego ci bogaci ludzie powinni płakać i narzekać (werset 1)?

Z powodu nieszczęść, jakie na nich spadną (arkusz ćwiczeń). Kiedy Pan Jezus powróci, ludzie ci zostaną potępieni.

16 lat +

Sformułowanie użyte w wersecie 1 przypomina fragment ze Starego Testamentu. Prorocy wzywali niesprawiedliwych, aby ci lamentowali, gdyż gniew Boży spadnie na nich (Iz. 13,6).

3 – Jakub posługuje się przerośnią, gdy mówi na temat bogactwa (wersety 2 i 3). Jak to można zinterpretować?

Uzupełnij poniższe zdania.

- Bogactwa uległy zniszczeniu, są zjedzone przez mole, zaśniedziały, co oznacza... z perspektywy wieczności nie mają żadnej wartości.
- Bogactwo będzie świadczyć przeciwko nim i strawi ich ciała jak ogień, co oznacza... zostaną potępieni z powodu tego, że w niewłaściwy sposób korzystali ze swego majątku.

4 - Jakub podaje dwa główne powody, dla których bogaci właściciele ziemscy zostaną potępieni. Jaki jest pierwszy powód (werset 3)?

Gromadzili skarby tylko dla siebie (arkusz ćwiczeń). Gromadzili bogactwa, nie myśląc o innych. Nie zważali na potrzeby ludzi żyjących wokół. Jakie to krótkowzroczne, gdyż dzień sądu jest bliski!

5 – Jaki jest drugi powód potępienia ich i co dodatkowo pogarsza sytuację (werset 4)?

Nie dają robotnikom wypłaty (arkusz ćwiczeń). Nie tylko lekceważą potrzeby innych, ale wręcz narażają życie tych, którzy zależą od nich ekonomicznie. Zarzut Jakuba odwołuje się do nakazów, jakie Bóg dał Izraelowi w sprawach życia społecznego (5 Mojż. 24,14-15; 3 Mojż. 19,13; Jer. 22,13). Kiedy zatrudniono robotnika do zaozowania pola lub do żniw, należało mu zapłacić jeszcze tego samego dnia przed zachodem słońca. Najbiedniejsi potrzebowali tych pieniędzy, aby kupić żywności dla rodziny. Wstrzymywanie lub zaniżanie wypłaty mogło stanowić zagrożenie dla życia robotnika i jego rodziny.

6 – Co Jakub chce nam przekazać, kiedy mówi, że płacz robotników dotarł do uszu Pana (koniec wersetu 4)?

Bóg zna złe postępowanie bogatych właścicieli, za które spotka ich sprawiedliwa kara (arkusz ćwiczeń). Postępowanie bogaczy nie jest obce Panu. Bóg jest wszytkowiedzący, święty i wszechmocny. Nie dopuści do tego, żeby zło nie zostało ukarane.

16 lat +

Wołanie, które dociera do Boga, jest opisane także w innym miejscach Pisma Świętego: 1 Mojż. 4,10 (krew Abla), 1 Mojż. 18,20-21 (zarzuty przeciwko Sodomie i Gomorze), 2 Mojż. 2,23 (dzieci Izraela w niewoli Egiptu).

7 – Czy dzisiaj także są bogaci ludzie, którzy zdobywają pieniądze, wykorzystując w tym celu innych?

(Uczestnicy grupy mogą się podzielić przykładami z codziennego życia). Zdarzają się szefowie lub politycy, którzy bezprawnie wydają ogromne sumy pieniędzy. W dzisiejszych czasach oszustwo bywa trudne do wytropienia, bywa dyskretnie ukryte. Jednak nie uniknie Bożej sprawiedliwości. (Możesz przynieść wycinki z gazet związane z tym tematem).

Metoda: Analiza przypadku

(Podziel uczestników na mniejsze grupy. Niech przeczytają opis życia Billa Gatesa i zastanowią się nad pytaniami).

William H. Gates jest prezesem Microsoft Corporation. Urodził się w 1955 r. w Stanach Zjednoczonych. Kiedy miał 13 lat, układał programy komputerowe. Będąc na uniwersytecie Harvarda rozwinął wersję oprogramowania „basic”, a w 1975 r. założył firmę Microsoft. Wkrótce stał się niedoścignionym liderem software i usług komputerowych. Dzięki temu Gates stał się najbogatszym człowiekiem świata. Jego majątek oszacowano na około 50 miliardów dolarów. Wraz z żoną jest właścicielem fundacji, która inwestuje miliony dolarów w edukację i akcje humanitarne, jak choćby kampanie przeciwko AIDS. On sam pragnie zapewnić najbiedniejszym krajom dostęp do komputera i internetu.

Co myślisz na temat tego bogatego człowieka naszych czasów? Czy chciałbyś posiadać jego majątek? Jakie zalety, a jakie niebezpieczeństwa wiązałyby się z tym? Według Psalmu 37,7 co powinniśmy zrobić, a czego nie, kiedy spotkamy człowieka „któremu się szczęści”?

Nagroda 8 – Jakub zwraca się do wierzących. Jakiego ważnego napomnienia udziela w dwóch ostatnich wersetach?

Muszą być cierpliwi (arkusz ćwiczeń). Chrześcijanie tamtych czasów często byli wykorzystywani i źle traktowani. To dlatego Jakub zachęca ich, aby wytrwali, nie poddawali się i pozostali wierni wobec nadziei, wiedząc, że Pan powróci!

Metoda: Uzupełnij tabelę

W wersecie 7 Jakub porównał chrześcijan czekających na powrót Pana do rolnika. Uzupełnij tabelę z arkusza ćwiczeń, aby lepiej zrozumieć to porównanie. (Uwaga: Słowo użyte przez Jakuba oznacza tego, kto pracuje na polu, może to być rolnik, uprawiający winogrona lub ogrodnik).

Rolnik	Chrześcijań
... musi pracować i siać.	... musi służyć i dzielić się Ewangelią.
... obserwuje niebo i czeka na deszcz.	... czeka z nadzieją na powrót Pana.
... ucieszy się ze wspaniałych zbiorów.	... zostanie wywyższony i nagrodzony przez Boga.

W Palestynie glebę nawilżały deszcze, które występowały w pierwszej połowie jesieni i na początku wiosny. Opady były tam rzadkie, ale życiodajne i wyczekiwane (Jer. 5,24). Podobnie wyczekujemy powrotu Pana.

9 – W jaki sposób wierzący może przygotowywać się do powrotu Pana?

Między innymi poprzez dzielenie się Dobrą Nowiną – Ewangelią (arkusz ćwiczeń). Bóg troszczy się o każdego człowieka i nie chce, aby ktokolwiek zginał (2 Piotra 3,9). Jeżeli jesteś w gronie tych, którzy oczekują na powrót Zbawiciela, pamiętaj, że nie możesz być bierny. Pan żniw chce, abyś pracował. Czy w twojej rodzinie jest ktoś, kto nie zna Boga? Pomyśl o jakimś swoim znajomym, z którym mógłbyś się podzielić tym, co Bóg dla ciebie zrobił. Zwracaj uwagę na możliwości, jakie Bóg ci daje, abyś się dzielił swoją wiarą. Rób wszystko, co w twojej mocy, aby – kiedy Chrystus powróci – ci, których znasz, także mogli się z tego cieszyć! Zasiewaj Słowo życia i oczekuj „jesiennego i wiosennego deszczu”!

10 – Jaką nagrodę otrzyma wierzący, kiedy Pan powróci?

Jest tyle rodzajów tej nagrody, że niemożliwe jest przeanalizowanie wszystkich. Oto kilka z nich:

- 2 Tym. 4,8: Oczekuje go wieniec sprawiedliwości.
- 2 Tes. 1,7: Odpocznie razem z innymi wierzącymi.
- 2 Tym. 2,12: Będzie królować z Chrystusem.
- Dan. 12,3: Będzie jak gwiazda na wielki wieczny.

To jest radość, która będzie twoim udziałem, jeśli jesteś przygotowany na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa.

11 – Jakub mówi o tym, że przyjście Pana nastąpi wkrótce (werset 8). Jednak czekanie na ten dzień trwa już 2000 lat! W jaki sposób można wyjaśnić słowa Jakuba?

Przyjście Pana jest bliskie w tym sensie, że może nastąpić w każdej chwili (arkusz ćwiczeń). Pamiętaj o przykładzie burzy, o którym rozmawialiśmy na początku spotkania. Powiedzieliśmy, że burza może wkrótce nastąpić, gdyż wiele znaków wskazywało na nią. Może minąć wiele godzin, zanim burza się zacznie i spadnie deszcz. Pierwszy odgłos grzmotu może sprawić, że zadrżymy. Podobnie nie znamy dnia ani godziny przyjścia Pana Jezusa. Najważniejsze to być przygotowanym i mieć zapewnione schronienie. (Inne fragmenty warte przestudiowania to: 2 Piotra 3,4-10; Mar. 13,32-33; Łuk. 12,40).

12 – Czy jesteś gotowy na przyjście Chrystusa?

Przemyśl to pytanie. Być może jesteś jak ludzie, o których rozmawialiśmy na początku studium – których bardziej pociąga miłość do pieniędzy, którzy są zafascynowani rzeczami materialnymi i nie zdają sobie sprawy, do czego prowadzi taki wybór.

Rzym. 3,23-24: „gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej. I są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”. Czy chciałbyś otrzymać Boży dar? Czy chcesz być gotowy na nadejście tego „wielkiego dnia” i móc przebywać w Bożej obecności? Odwróć się od grzechu i żyj od dzisiaj dla Chrystusa. Wtedy będziesz miał pewność, że Jezus powróci także po ciebie!

Zakończenie: Trzęsienie ziemi

W Kalifornii często występują trzęsienia ziemi. Z tego powodu pewien ojciec polecił swoim dzieciom, aby kładły pod łóżka buty i latarki, zanim położą się spać. Kiedy ziemia się zatrzęsie, okna mogą wypaść, a elektryczność zostanie odcięta. Zakładając buty dzieci będą mogły przejść po potłuczonym szkłe, a dzięki latarce – znaleźć po ciemku drogę. Każde dziecko musiało być gotowe! Ty także musisz być przygotowany na powrót Chrystusa!

Powtórne przyjście Chrystusa

List Jakuba 5,1-8

- 1. A teraz wy, bogacze! Płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na was przyjdą.
- 2. Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły.
- 3. Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie przeciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w dniach, które się mają ku końcowi.
- 4. Oto zapłata, zatrzymana przez was robotnikom, którzy zżęli pola wasze, krzyczy, a wołania żeńców dotarły do uszu Pana Zastępów.
- 7. Przeto bądźcie cierpliwi, bracia, aż do przyjścia Pana. Oto rolnik cierpliwie oczekuje cennego owocu ziemi, aż spadnie wczesny deszcz i późniejszy deszcz.
- 8. Bądźcie i wy cierpliwi, umocnijcie serca swoje, bo przyjście Pana jest bliskie.

Potępienie

W rozdziale 4 Jakub zwracał się do bogatych kupców. Do kogo teraz przemawia?

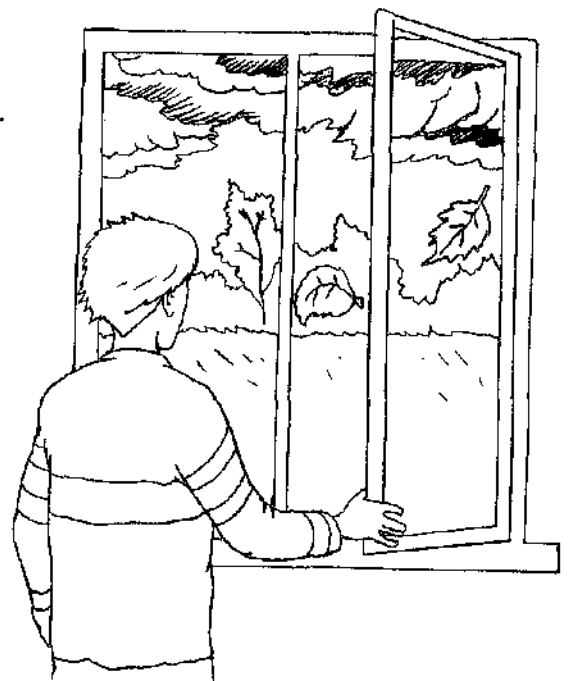
Dlaczego ci bogaci ludzie powinni płakać i narzekać (werset 1)?

Bogactwa uległy zniszczeniu, są zjedzone przez mole, zaśniedziały, co oznacza

Bogactwo będzie świadczyć przeciwko nim i strawi ich ciała jak ogień, co oznacza

Jakub podaje dwa główne powody, dla których bogaci właściciele ziemscy zostaną potępieni. Jaki jest pierwszy powód (werset 3)?

Jaki jest drugi powód potępienia ich i co dodatkowo pogarsza ich sytuację (werset 4)?

Co Jakub chce nam przekazać, kiedy mówi, że płacz robotników dotarł do uszu Pana (koniec wersetu 4)?

William H. Gates jest prezesem Microsoft Corporation. Urodził się w 1955 r. w Stanach Zjednoczonych. Kiedy miał 13 lat, układał programy komputerowe. Będąc na uniwersytecie Harvarda rozwinął wersję oprogramowania „basic”, a w 1975 r. założył firmę Microsoft. Wkrótce stał się niedoścignionym liderem software i usług komputerowych. Dzięki temu Gates stał się najbogatszym człowiekiem świata. Jego majątek oszacowano na około 50 miliardów dolarów. Wraz z żoną jest właścicielem fundacji, która inwestuje miliony dolarów w edukację i akcje humanitarne, jak choćby kampanie przeciwko AIDS. On sam pragnie zapewnić najbiedniejszym krajom dostęp do komputera i internetu.

Co myślisz na temat tego bogatego człowieka naszych czasów? Czy chciałbyś posiadać jego majątek? Jakie zalety, a jakie niebezpieczeństwa wiązałyby się z tym? Według Ps. 37,7 co powinniśmy zrobić, a czego nie, kiedy spotkamy człowieka „któremu się szczęści”?

Nagroda

Jakub zwraca się do wierzących. Jakiego ważnego napomnienia udziela w dwóch ostatnich wersetach?

Rolnik	Chrześcijanin
... musi pracować i siał.	
... obserwuje niebo i czeka na deszcz.	
... ucieszy się ze wspaniałych zbiorów.	

W jaki sposób wierzący może przygotowywać się do powrotu Pana?

Jaką nagrodę otrzyma wierzący, kiedy Pan powróci?

2 Tym. 4,8: _____

2 Tes. 1,7: _____

2 Tym. 2,12: _____

Dan. 12,3: _____

Jakub mówi o tym, że przyjsie Pana nastąpi wkrótce (werset 8). Jednak czekanie na ten dzień trwa już 2000 lat! W jaki sposób można wyjaśnić słowa Jakuba?

Czy jesteś gotowy na przyjsie Chrystusa?

Modlitwa

List Jakuba 5,13-18

Cele

- Wierzące nastolatki:
- zrozumieją, że modlitwa umożliwia bliską społeczność z Bogiem.
 - uświadomią sobie, że modlitwa jest skuteczna, kiedy jest zanoszona z wiarą.
 - w nadchodzących dniach postarają się więcej modlić – szczególnie o chorych.

Niebawione osoby uświadomią sobie, że muszą zaufać Panu Jezusowi i stać się dziećmi Bożymi, aby zyskać przywileje płynące z modlitwy.

Wstęp

(Rozdaj arkusze ćwiczeń i poproś o udzielenie odpowiedzi na załączone dwa pytania).

Jaka jest twoja pierwsza reakcja, kiedy pojawiają się trudności? Zaznacz jeden lub dwa kwadraciki.

- Staram się sam rozwiązać problem.
- Proszę Boga, aby mi pomógł.
- Proszę rodziców o radę.
- Dzwonię do przyjaciela/przyjaciółki i rozmawiamy o moim problemie.

Jaka jest twoja pierwsza reakcja, kiedy przytrafiają się dobre rzeczy? I tym razem zaznacz jeden lub dwa kwadraciki.

- Cieszę się samą dobrą wiadomością.
- Cieszę się razem z przyjacielem/przyjaciółką.
- Od razu mówię o tym rodzicom.
- Mówię Bogu, że jestem Mu bardzo wdzięczny.

Kiedy przechodzimy trudności, mamy tendencję zwlekać, zanim poprosimy Boga o pomoc. Podobnie, kiedy jest powód do radości, często zapominamy podziękować Bogu za Jego błogosławieństwo. Fragment, który dzisiaj przestudujemy, zachęca dzieci Boże, aby przyznały modlitwie ważne miejsce!

Tekst biblijny: List Jakuba 5,13-18

- 13** Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśni,
- 14** Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim.
- 15** A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.
- 16** Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.
- 17** Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, żeby nie było deszczu; i nie było deszczu na ziemi przez trzy lata i sześć miesięcy.
- 18** Potem znowu modlił się i niebo spuściło deszcz, i ziemia wydała swój plon.

Módl się w każdej sytuacji

1 – Zanim przestudujemy ten fragment, podajmy definicję modlitwy.

Jest to rozmowa z Bogiem (arkusz ćwiczeń). Modlitwa pomaga pozostawać każdego dnia w bliskiej społeczności z Bogiem. Wielkim przywilejem wierzącego jest możliwość rozmawiania z Bogiem. Ucho naszego Ojca jest zwrócone w kierunku każdego z Jego dzieci.

Czy należysz do Bożej rodziny? Według Ewangelii Jana 1,12 Bóg daje przywilej stania się dzieckiem Bożym tym, którzy Go przyjęli i wierzą w Jego imię. Jeżeli jest to prawda w twoim przypadku, grzech, który oddzielał cię od Boga, został usunięty i teraz możesz cieszyć się bliską więzią z Bogiem Ojcem.

2 – Do modlitwy w jakich sytuacjach zachęca nas Jakub (werset 13 i 14)?

Kiedy cierpimy, cieszymy się lub gdy jesteśmy chorzy (arkusz ćwiczeń). Powinniśmy zwracać się do Boga w każdej sytuacji. Nie obawiamy się dzielić z Bogiem naszymi smutkami i potrzebami. Żaden problem nie jest zbyt błahy, aby Bóg się nim zainteresował, żaden też nie jest zbyt wielki, aby On nie mógł go rozwiązać. Lecz zwracamy się do Niego także wtedy, kiedy jesteśmy szczęśliwi. Nasza modlitwa może być uwielbieniem i dziękczynieniem – jak sugeruje Jakub w tym fragmencie. (Innym tekstem, w którym śpiew i modlitwa są ze sobą silnie powiązane, jest 1 Kor. 14,15).

16 lat +

Wezwanie Jakuba, aby się modlić w każdej sytuacji, pojawia się także w innych miejscach Pisma Świętego: Ps. 50,14-15 i 23; 1 Tes. 5,17; Efez. 6,18-20.

3 – Czy rozmawiasz z Bogiem, kiedy masz trudności i kiedy jesteś szczęśliwy?

Niektórzy chrześcijanie modlą się tylko wtedy, kiedy przeżywają problemy. Mają rację, zwracając się wówczas do Boga, lecz muszą pamiętać, że modlitwa to nie jest „SOS” w chwili katastrofy. Jest ona pozostawaniem w ścisłej społeczności z niebiańskim Ojcem. Możemy przeżywać razem z Nim każdy dzień, dzieląc się swoimi radościami i smutkami. Poprzez modlitwę poddajemy się także woli Boga i pozwalamy, aby to On nas prowadził.

Módl się o chorych

(Jakub najpierw zachęcał, abyśmy się modlili o siebie samych w każdej sytuacji, następnie podkreślił znaczenie wspólnej modlitwy, szczególnie zaś o chorych. W wersetach 15 i 16 wymienia tematy kontrowersyjne. Nie będziemy się nimi zajmować).

4 – Co powinna zrobić chora osoba (werset 14)?

Poprosić starszych zboru o modlitwę (arkusz ćwiczeń). Starsi opiekowali się członkami miejscowego zboru. Kiedy chory zwrócił się o pomoc, było czymś naturalnym, że zbierano się wokół niego i modlono. (W tekście oryginalnym werset 14 mówi o modlitwie nad chorym. Modląc się, prawdopodobnie kładziono ręce na chorego).

Metoda: Zaznacz prawidłowy kwadracik

Według drugiej części wersetu 14 starsi wylewali nieco oliwy na chorego, a dopiero potem się o niego modlili. Jaki był sens tego? Przeczytaj po cichu poniższą listę i zaznacz kwadraciki przy odpowiedziach, które według ciebie są właściwe.

- Wykorzystanie oliwy nie jest wymienione ani wyjaśnione nigdzie indziej w Biblii. (Ten kwadracik nie powinien zostać zaznaczony. Ewangelia Marka 6,13 wspomina o namaszczeniu oliwą chorych, aby byli uzdrowieni. Namaszczenie oliwą było częstą praktyką w Starym Testamencie).
- Oliwa była stosowana jako lekarstwo. (Przykładowo Izaj. 1,6 i Łuk. 10,34 stwierdzają, że oliwa często była używana w celu szybszego gojenia się ran. Mogła być zaaplikowana przez chorego lub przez inną osobę. Takie zastosowanie oliwy różni się od sposobu, w jaki używali jej starsi, którzy jedynie symbolicznie wylewali oliwę na chorego).
- Starsi namaszczaali chorą osobę, aby ją „oddzielić” – powierzyć Bożej opiece. (Zgodnie z 2 Mojż. 40,15; 1 Sam. 10,1 oraz wieloma innymi fragmentami Starego Testamentu namaszczenie oliwą oznaczało poświęcenie danej osoby do szczególnego dzieła dla Boga. Możemy przypuszczać, że w nowotestamentowym zborze starsi postępowali tak samo, chcąc „oddzielić” chorego dla Boga i prosić o szczególne wsparcie dla niego. W niektórych zborach także dzisiaj praktykuje się namaszczenie. Stanowi ono uzupełnienie modlitwy o uzdrowienie).

- Oliwa posiada magiczną moc, która może spowodować uzdrowienie. (Oczywiście, nie o to tutaj chodzi. Nie wolno wyrywać znaczenia zastosowania oliwy z przesłania całego listu Jakuba: reakcji miejscowego zboru na chorobę. Zbór wysłał swoich przedstawicieli, którzy okazują troskę choremu, namaszcza ją go oliwą i modlą się o niego. Nacisk został położony na modlitwę. Tylko Bóg jest w stanie uzdrowić).

5 – Co Bóg może uczynić dla chorej osoby w odpowiedzi na modlitwę (werset 15)?

Uzdrowi i podźwignie (arkusz ćwiczeń). Bóg zna każdą komórkę twojego ciała. Może okazać Swoją moc i uzdrowić nawet z najgorszej choroby.

Bóg pragnie, abyśmy brali czynny udział w Jego dziele. Chociaż może dokonać wszystkiego bez nas, chce, abyśmy działali razem z Nim. Wybrał nas, abyśmy byli Jego współpracownikami. Nasza rola polega na modlitwie osobistej oraz wspólnie z miejscowym zborom. Jeżeli nasza prośba jest zgodna z Jego wolą, Bóg zacznie działać i uzdrowi chorego. Czy zdajesz sobie sprawę z tego, że twoja modlitwa może wywrzeć ogromny wpływ?

6 – Jakub przekonuje, że nasza modlitwa powinna wypływać z wiary. Co to oznacza?

Powinniśmy wierzyć, że *Bóg jest wszechmogący*, ale także *ufać w Jego mądrość* (arkusz ćwiczeń). W pierwszym rozdziale Jakub zachęca nas do śmiałej modlitwy, bez powątpiewania, ale z przekonaniem, że Bóg może tego dokonać. Musimy także uznać Bożą nieskończoną mądrość. Czasami nasze prośby nie są zgodne z Bożą wolą (2 Kor. 12, 7-9). Jedynie Bóg wie, co jest dla nas najlepsze.

Ilustracje: Puzzle

Czy lubisz układać puzzle? Czasami trudno zacząć. Szukasz konkretnego elementu pomiędzy wieloma innymi. Musisz próbować kawałek po kawałku, aby znaleźć ten, który pasuje. Wreszcie odnajdujesz ten o właściwym kształcie. Pasuje do obrazka i pozwala kontynuować układanie.

Podobnie życie modlitewne może czasami zniechęcać. Uświadamiamy sobie, że nasze modlitwy pozostają bez odpowiedzi. Lecz Bóg chce, abyśmy byli wytrwali i liczyli na Jego pomoc. „Modlitwa z wiarą”, jak to określa Jakub, jest zgodna z Bożą wolą i Bóg na nią odpowiada.

7 – Jakub mówi dalej o przeszkodzie na drodze do uzdrowienia.

Jaka to przeszkoda i w jaki sposób można ją usunąć?

Grzech – trzeba go wyznać (arkusz ćwiczeń). Biblia naucza, że choroba może być wynikiem jakiegoś wykroczenia (zobacz w szczególności 1 Kor. 11, 27-30). Jednak nie jest tak w każdym przypadku (Jan 9, 3). Wydaje się, że pod koniec wersetu 15 Jakub mówi o takiej właśnie sytuacji. Jeżeli chory zgrzeszył, może się zwrócić w modlitwie do Boga i otrzymać przebaczenie. Pokazuje to nam, że kiedy zachorujemy, powinniśmy zbadać nasze życie duchowe, a jeśli uświadomimy sobie popełniony grzech, należy poprosić Boga o przebaczenie.

W wersecie 16 nadal podkreślane jest znaczenie wyznawania grzechów – „jedni drugim”. Jeśli zgrzeszyliśmy przeciwko komuś, powinniśmy wyznać mu, że jesteśmy winni i poprosić o przebaczenie. (Uwaga: wyznawanie „jedni drugim” nie było sprawą prywatną. W pierwszych zborach chrześcijanie wyznawali swoje grzechy publicznie podczas nabożeństwa, zwłaszcza gdy dotyczyło to całej społeczności).

Metoda: Analiza przypadku

(Możesz podzielić młodzież na grupy. Poproś o przeczytanie życiorysu Joni i udzielenie odpowiedzi na kilka pytań).

Joni Erickson była młodą wierzącą dziewczyną. Lubiła sport i miała dobre oceny w szkole. Często prosiła Pana, aby pomógł jej lepiej Go poznawać i lepiej Mu służyć. Pewnego dnia podczas kąpieli w oceanie nurkowała. Uderzyła jednak głową o skałę, uszkodziła kręgosłup i została sparaliżowana. Po ludzku oceniając, nie było szans na wyleczenie. Chrześcijanie zebrali się, aby namaścić ją oliwą i błagali Boga, aby pozwolił jej chodzić, lecz Joni pozostała sparaliżowana. Podczas tej trudnej próby jej społeczność z Bogiem pogłębiła się, miała także wiele możliwości, by Mu służyć. Obecnie przemawia na konferencjach, gdzie dzieli się świadectwem swego życia oraz pisze książki, które są czytane na całym świecie.

1. Która modlitwa Joni została wysłuchana i w jaki sposób?
2. Jaką powinniśmy mieć postawę, kiedy przechodzimy przez takie próby jak choroba?

Módl się jak prorok Eliasz 8 – Aby przekonać nas o wielkiej skuteczności modlitwy, Jakub podaje przykład proroka Eliasza (wersety 17 i 18). Co wiesz o Eliaszu?

Księgi Królewskie opisują Eliasza, Bożego posłańca, który potępiał grzech Izraela i dokonywał wielu cudów. Jego życie zakończyło się w nadzwyczajny sposób: został porwany do nieba w ognistym rydwanie. Ponadto był wielkim mężem modlitwy.

9 – Jakub wspomina, że Eliasz modlił się o suszę, a następnie, aby deszcz zaczął padać. Dlaczego musiał prosić Boga o takie sprawy (1 Król. 17,1; 18,1)?

Wiedział, że jest osobą, którą Bóg się posłużył, aby napomnieć Izraela (arkusz ćwiczeń). Król Achab „postępował w oczach Pana gorzej niż wszyscy jego poprzednicy” (1 Król. 16,30). Dlatego Bóg postanowił ukarać go, powstrzymując opady deszczu przez trzy i pół roku. Eliasz wiedział, jaka jest wola Boża. Jego modlitwa była zaczerpnięta ze Słowa Bożego i oddawała Bogu chwałę. (Inne fragmenty na ten temat: Mat. 26,39; 1 Jana 5,14). Kiedy się modlimy, powinniśmy uwzględniać to, co już wiemy o Bogu i czego On pragnie dla nas. Słowo Boże jest źródłem, z którego powinny wypływać nasze modlitwy.

10 – W jaki sposób modlił się Eliasz i jaki był rezultat tego (zobacz dodatkowo 1 Król. 18,41-46)?

Modlił się usilnie, a odpowiedź była niezwykła (arkusz ćwiczeń). Według słów 1 Król. 18 Eliasz schował twarz między kolana, aby nic nie odciągało jego myśli od Boga. Osiem razy posyłał swego sługę na szczyt góry, aby patrzył w stronę morza i wypatrywał pierwszych sygnałów Bożej odpowiedzi na modlitwę. Wreszcie sługa zauważył w oddali maleńką chmurę. Zakończenie tej historii jest niezwykłe: po ponad trzech latach suszy spadł ulewny deszcz. Musimy nauczyć się modlić wytrwale i z wiarą. Wtedy nasze życie i ludzie wokół nas doświadczą błogosławieństwa.

11 – Jaką informację podaje Jakub, aby wskazać, że modlitwa pełna mocy może się stać także naszym udziałem (werset 17)?

Eliasz był człowiekiem podobnym do nas (arkusz ćwiczeń). Ty także możesz doświadczyć mocy modlitwy. Nie jest ona zarezerwowana dla bohaterów wiary. Istotne jest, abyś pragnął wykonywać Bożą wolę i oddawać Mu chwałę. Wtedy odkryjesz, jak potężna i skuteczna może być modlitwa.

Zakończenie

To studium dało tobie i mnie możliwość przeanalizowania życia modlitewnego. Czy żyjesz blisko z Bogiem? Czy modlisz się o chorych? Czy masz świadomość wielkiej mocy modlitwy? Przez kilka minut po cichu powiedz Bogu, że chcesz poznawać Go coraz bardziej i prowadzić życie według woli Jego serca. (Czas na modlitwę).

Dodatek: Inwazja statków kosmicznych

Wyobraź sobie, że pracujesz dla Międzynarodowej Agencji Kosmicznej. Radary wykryły flotyllę statków kosmicznych, które zmiierzają w kierunku naszej planety. Te supernowoczesne pojazdy pochodzą z cywilizacji o wiele bardziej rozwiniętej niż nasza. Obawiasz się i postanawiasz wysłać do nich wiadomość. Lecz jak oni na to zareagują?

1. W jaki sposób ta wymyślona sytuacja nawiązuje do modlitwy?
2. W jaki sposób jest całkowicie od niej różna?

Kiedy się modlimy, rozmawiamy z osobą nieskończenie wspanialszą i mądrzejszą od nas. Jednak wiemy, że Bóg słucha nas i rozumie, a też chce naszego dobra. Możemy się z Nim dzielić przeżywanymi radościami i smutkami.

Modlitwa

List Jakuba 5,13-18

Jaka jest twoja pierwsza reakcja, kiedy pojawiają się trudności? Zaznacz jeden lub dwa kwadraciki.

- Staram się sam rozwiązać problem.
- Proszę Boga, aby mi pomógł.
- Proszę rodziców o radę.
- Dzwonię do przyjaciela/przyjaciółki i rozmawiamy o moim problemie.

Jaka jest twoja pierwsza reakcja, kiedy przytrafiają się dobre rzeczy? I tym razem zaznacz jeden lub dwa kwadraciki.

- Cieszę się samą dobrą wiadomością.
- Cieszę się razem z przyjacielem/przyjaciółką.
- Od razu mówię o tym rodzicom.
- Mówię Bogu, że jestem Mu bardzo wdzięczny.

- **13** Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśni,
- **14** Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim.
- **15** A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone.
- **16** Wyznawajcie tedy grzechy jedni drugim i módlcie się jedni za drugich, abyście byli uzdrowieni. Wiele może usilna modlitwa sprawiedliwego.
- **17** Eliasz był człowiekiem podobnym do nas i modlił się usilnie, żeby nie było deszczu; i nie było deszczu na ziemi przez trzy lata i sześć miesięcy.
- **18** Potem znowu modlił się i niebo spuściło deszcz, i ziemia wydała swój plon.

Módl się w każdej sytuacji

Zanim przestudiujemy ten fragment, postarajmy się podać definicję modlitwy.

Do modlitwy w jakich sytuacjach zachęca nas Jakub (werset 13 i 14)?

Módl się o chorych

Co powinna zrobić chora osoba (werset 14)?

Według drugiej części wersetu 14 starsi wylewali nieco oliwy na chorego, a dopiero potem się o niego modlili. Jaki był sens tego?

- Wykorzystanie oliwy nie jest wymienione ani wyjaśnione nigdzie indziej w Biblii.
- Oliwa była stosowana jako lekarstwo.
- Starsi namaścili chorą osobę, aby ją „oddzielić” – powierzyć Bożej opiece.
- Oliwa posiada magiczną moc, która może spowodować uzdrowienie.

Co Bóg może uczynić dla chorej osoby w odpowiedzi na modlitwę (werset 15)?

Jakub przekonuje, że nasza modlitwa powinna wypływać z wiary. Co to oznacza?

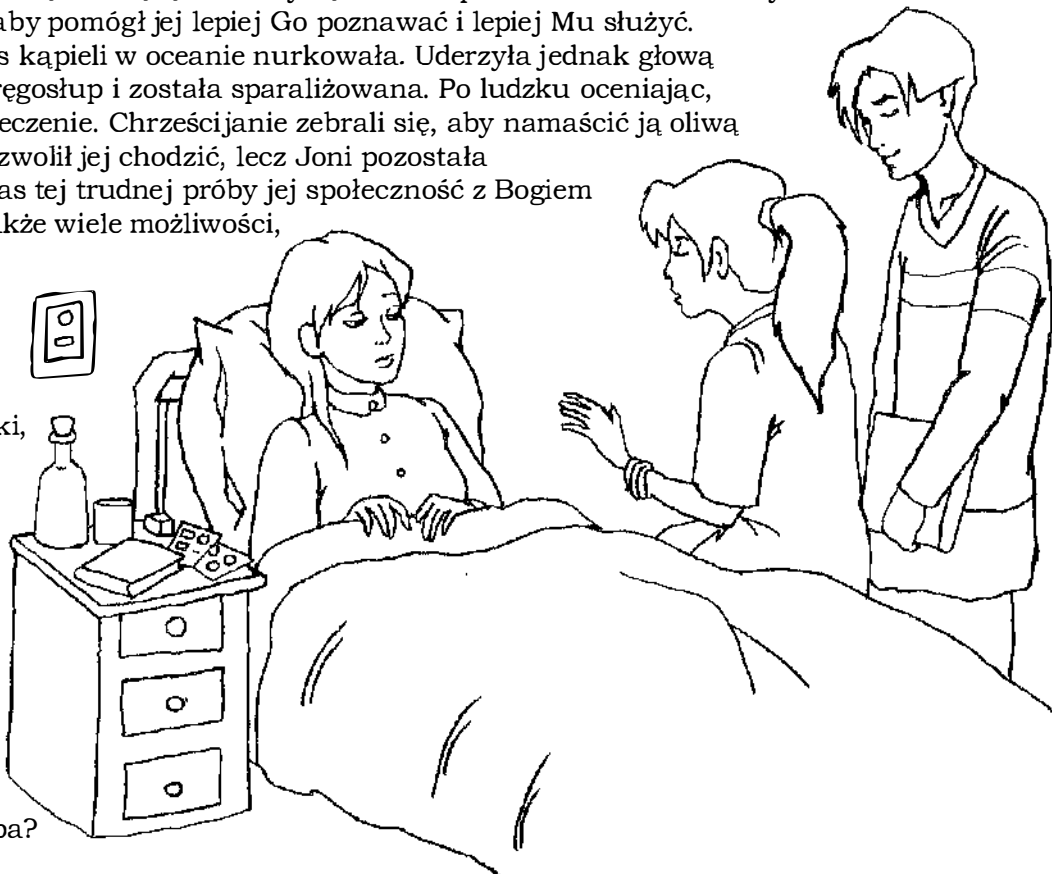
Jakub mówi dalej o przeszkodzie na drodze do uzdrowienia. Jaka to przeszkoda i w jaki sposób można ją pokonać?

Joni Erickson była młodą wierzącą dziewczyną. Lubiła sport i miała dobre oceny w szkole. Często prosiła Pana, aby pomógł jej lepiej Go poznać i lepiej Mu służyć. Pewnego dnia podczas kąpieli w oceanie nurkowała. Uderzyła jednak głową o skałę, uszkodziła kręgosłup i została sparaliżowana. Po ludzku oceniając, nie było szans na wyleczenie. Chrześcijanie zebrali się, aby namaścić ją oliwą i błagali Boga, aby pozwolił jej chodzić, lecz Joni pozostała sparaliżowana. Podczas tej trudnej próby jej społeczność z Bogiem pogłębiła się, miała także wiele możliwości, by Mu służyć.

Obecnie przemawia na konferencjach, gdzie dzieli się świadectwem swego życia oraz pisze książki, które są czytane na całym świecie.

1. Która modlitwa Joni została wysłuchana i w jaki sposób?

2. Jaka powinniśmy mieć postawę, kiedy przechodzimy przez takie próby jak choroba?

Módl się jak prorok Eliasz

Jakub wspomina, że Eliasz modlił się o suszę, a następnie, aby deszcz znów zaczął padać. Dlaczego musiał prosić Boga o takie sprawy (1 Król. 17,1; 18,1)?

W jaki sposób modlił się Eliasz i jaki był wynik jego modlitwy (1Król. 18,41-46)?

Jaką informację podaje Jakub, aby wskazać, że modlitwa pełna mocy może stać się naszym udziałem (werset 17)?
